EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 15.9.2026
COM(2026) 990 final

2026/0275 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer

{SEC(2026) 990 final} - {SWD(2026) 989 final} - {SWD(2026) 990 final} -
{SWD(2026) 991 final}

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

I fördragen, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastställs en bred ram för att understödja tillgången till arbete, kompetensutveckling och deltagande på unionens arbetsmarknad. Den fria rörlighet för arbetstagare, den etableringsfrihet och den frihet att tillhandahålla tjänster som finns inskrivna i fördragen är rättigheter för unionsmedborgarna, men även tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i unionen kan dra fördel av denna bredare ram, i enlighet med de villkor och inom den omfattning som fastställs i unionsrätten. I den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som tillkännagavs 2017, framhålls betydelsen av kompetens och anställbarhet i det första kapitlet om lika möjligheter och tillträde till arbetsmarknaden. Framför allt erkänns i princip 1, om utbildning och livslångt lärande, vars och ens rätt att bibehålla och tillägna sig färdigheter som tillåter att man deltar fullt ut i samhället och på arbetsmarknaden, och princip 4 föreskriver rätten till aktivt stöd för att hitta eller byta arbete, däribland genom omskolning och stöd vid arbetssökande.

Denna långvariga ram återspeglas i kommissionens politiska riktlinjer för 2024–2029, som betonar vikten av kompetensportabilitet och att göra det möjligt för människor att effektivt utnyttja sin kompetens i unionen. I sina politiska riktlinjer för 2024–2029 underströk kommissionens ordförande att det behöver säkerställas att unionen kan utnyttja kompetens av hög kvalitet, oavsett var och hur den förvärvats, och att det måste bli lättare att få kompetens som förvärvats i ett land erkänd i ett annat. Dessa mål återspeglas även i färdplanen *Ett Europa, en marknad*, som lanserades i april 2026 med målet att ytterligare fördjupa och komplettera den inre marknaden senast i slutet av 2027, bland annat genom att undanröja de återstående hindren, minska den administrativa bördan och stärka unionens konkurrenskraft.

Arbetsmarknaden i EU har nått rekordhöga sysselsättningsnivåer, men samtidigt råder en utbredd och strukturell brist på kompetent arbetskraft, särskilt i sektorer som hälso- och sjukvård, IKT, byggnation, energi och transport, delvis till följd av en åldrande befolkning och en krympande arbetsstyrka i arbetsför ålder. Samtidigt med denna brist råder ett ihållande kompetensslöseri, överkvalificering och ett underutnyttjande av kompetens som är betydligt mer påtagligt bland tredjelandsmedborgare än i den inhemska arbetsstyrkan. Denna dåliga matchning medför även lägre inkomster för dem som arbetar under sin kvalifikationsnivå och en risk att lönerna pressas nedåt och att arbetsgivarna får mindre avkastning på kompetensinvesteringar och innebär en allmän produktivitetsförlust för unionens ekonomi i en tid av kompetensbrist. Oavsett om tredjelandsmedborgare redan är bosatta i en medlemsstat eller vill migrera till unionen, måste de, för att få sina kvalifikationer erkända, genomgå förfaranden som är fragmenterade, komplicerade och saknar transparens, vilket gör resultaten osäkra och inkonsekventa. Två åtskilda, men ofta sammankopplade, typer av förfarande berörs: dels formellt erkännande för att få tillträde till ett reglerat yrke, dels kvalifikations- eller kompetenskontroller som utförs som en del i ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd (till exempel inom ramen för EU-blåkortet eller nationella system för högutbildade arbetstagare). Det genomsnittliga erkännandeförfarandet uppskattas kosta 1 500 EUR och ta 14,2 månader, och 70,4 % av tredjelandsmedborgarna anser att processens längd är ett ”stort” eller ”mycket stort” problem. Nästan hälften av de tredjelandsmedborgare som inlett erkännandeförfaranden sökte tillträde till ett reglerat yrke inom hälso- och sjukvården, en sektor med akut arbetskraftsbrist i hela unionen. Till skillnad från EU-medborgarna, som kan utnyttja mekanismerna för ömsesidigt

erkännande i direktiv 2005/36/EG (direktivet om yrkeskvalifikationer), har tredjelandsmedborgare ingen jämförbar EU-ram. Denna klyfta undergräver effektiviteten hos unionens ekosystem för att locka talanger – däribland EU-blåkortet, EU:s talangpool, talangpartnerskap med prioriterade tredjeländer och pilotprojektet med European Legal Gateway-kontor – vars värde för arbetsgivare och arbetssökande är beroende av att erkännandesystemen fungerar ordentligt. Förfaranden för erkännande av kvalifikationer för tillträde till vidareutbildning omfattas inte av detta förslag.

Detta förslag är följden av ett tydligt och upprepat politiskt mandat. I kommissionsordförande Ursula von der Leyens politiska riktlinjer finns ett åtagande för ett initiativ för kompetensportabilitet så att kompetens som inhämtats i ett land erkänns i ett annat land och för att göra det lättare att locka till sig rätt talanger genom harmoniserade regler för erkännandet av kvalifikationer. Detta åtagande bekräftades i meddelandet om kompetensunionen i mars 2025, och i Letta-rapporten om den inre marknaden betonades att automatiskt erkännande av kvalifikationer behöver utökas för att åtgärda den bestående arbetskraftsbristen. Europeiska rådet efterlyste vid sitt möte den 19 mars 2026 ett förslag från kommissionen om portabilitet för kvalifikationer och kompetens, även för tredjelandsmedborgare, senast hösten 2026. Förslaget ingår i initiativet för kompetensportabilitet, och dess allmänna mål är att underlätta erkännandet av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, för att avhjälpa bristen på arbetskraft och kompetens i unionen. Tre specifika mål eftersträvas: i) rationaliserade erkännandesystem inom och mellan medlemsstaterna, ii) minskad rättslig och administrativ komplexitet för sökande tredjelandsmedborgare, arbetsgivare och myndigheter samt iii) mer förtroende och förståelse för kvalifikationer som erhållits i tredjeländer.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget kompletterar, och överlappar inte, befintliga EU-instrument. Direktivet om yrkeskvalifikationer utgör en stabil ram för erkännande av sådana kvalifikationer, men dess rättsliga grund på den inre marknaden gör att dess personliga tillämpningsområde begränsas till EU-medborgare; det omfattar inte tredjelandsmedborgare och kan inte heller göra det. Befintliga EU-instrument för migration innehåller enbart begränsade bestämmelser om erkännande, som vanligen endast rör likabehandling jämfört med medborgare i den berörda medlemsstaten. Inget av dessa instrument reglerar organisationen, strukturen eller funktionen för erkännandeförfarandena som sådana eller kräver att medlemsstaterna förenklar eller samordnar sådana förfaranden. Kommissionens rekommendation (EU) 2023/2611 är det enda instrument på EU-nivå som specifikt tar upp erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, och den är icke-bindande och kan därför inte säkerställa konsekventa resultat runtom i unionen. Förslaget är en av tre sammankopplade åtgärder inom initiativet för kompetensportabilitet. Åtgärd 1 handlar om att förbättra tillgången till tillförlitlig, jämförbar och verifierbar digitaliserad information om kvalifikationer och kompetens i EU. Åtgärd 2 moderniserar erkännandeförfarandena enligt direktivet om yrkeskvalifikationer för EU-medborgare. Åtgärd 3 – syftet med detta förslag – tar itu med klyftan i den rättsliga och politiska EU-ram som omfattar erkännandet av tredjelandsmedborgares kvalifikationer (och bygger på artikel 79.2 a och b i EUF-fördraget).

Förfarandegarantierna i detta förslag är anpassade efter dem som gäller för unionsmedborgare enligt direktiv 2005/36/EG i dess lydelse enligt åtgärd 2 i initiativet för kompetensportabilitet, och de ger inte tredjelandsmedborgare någon mer gynnsam ställning än unionsmedborgare som utövar rätten till fri rörlighet. Skillnaderna mellan de två ramarna återspeglar de praktiska svårigheterna med att bedöma kvalifikationer från tredjeländer, vilket motiverar behovet av en omfattande förhandsöversyn av de berörda utbildningsprogram som gynnas av automatiskt erkännande.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget ingår i paketet om rättvis rörlighet för arbetskraften. Det är ett svar på konkurrenskraftskompassen där bristen på kompetent arbetskraft identifieras som en strukturell risk för konkurrenskraften, och även på kompetensunionen och på uppmaningen i strategin för den inre marknaden att digitalisera och förfarandemässigt förenkla erkännandet. Förslaget kompletterar och förbättrar ändamålsenligheten hos EU:s talangpool (inrättad genom förordning (EU) 2026/1047), talangpartnerskap med prioriterade tredjeländer, pilotprojektet med European Legal Gateway-kontor, EU:s viseringsstrategi, kommissionens rekommendation om att locka talanger för innovation samt handlingsplanen för integration och inkludering, som alla är beroende av välfungerande erkännandesystem för att uppnå sina avsedda resultat. Förslaget bidrar vidare till målen i den europeiska asyl- och migrationsstrategi som antogs i januari 2026 och vars mål är att göra EU till den mest attraktiva platsen i den globala kapplöpningen om talanger de närmaste fem åren. Förslaget är förenligt med unionens handelspolitik, särskilt när det gäller den ram för avtal om ömsesidigt erkännande som inrättas i EU:s frihandelsavtal. Initiativet bidrar också till Agenda 2030 för hållbar utveckling, särskilt mål 1 (ingen fattigdom), mål 8 (anständiga arbetsvillkor och ekonomisk tillväxt), mål 9 (hållbar industri, innovationer och infrastruktur) och mål 10 (minskad ojämlikhet).

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget bygger på artikel 79.2 a och b i EUF-fördraget, som fastställer att Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ska besluta om åtgärder när det gäller villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse och fastställandet av deras rättigheter, inbegripet villkoren för fri rörlighet och vistelse i övriga medlemsstater och tillträde till arbetsmarknaden. Erkännande av kvalifikationer är direkt kopplat till villkoren för inresa och vistelse i den mening som avses i artikel 79.2 a i EUF-fördraget, eftersom tillträde till arbetsmarknaden – och därmed till vistelse i arbetssyfte – ofta beror på om kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland kan erkännas. Förslaget stöder också ett ändamålsenligt utövande av rättigheterna för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i unionen enligt artikel 79.2 b i EUF-fördraget, genom att det underlättar tillgången till arbete som motsvarar deras kvalifikationer och minskar underutnyttjandet av deras kompetens. Denna rättsliga grund skiljer sig från de rättsliga grunder för den inre marknaden (artiklarna 46, 49, 53 och 62 i EUF-fördraget) som används för åtgärderna 1 och 2 i initiativet för kompetensportabilitet, vilka sett till personligt tillämpningsområde är begränsade till EU-medborgare som utövar rätten till fri rörlighet. I enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget påverkar inte förslaget medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa till deras territorium för att där söka sysselsättning som arbetstagare eller egenföretagare.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Artikel 79 i EUF-fördraget omfattas av avdelning V i EUF-fördraget (området med frihet, säkerhet och rättvisa), som i artikel 4.2 j i EUF-fördraget fastställs som en delad befogenhet mellan unionen och medlemsstaterna. Målen med rationaliserade, enkla och betrodda erkännandeförfaranden för tredjelandsmedborgare kan inte i tillräckligt hög grad uppnås av medlemsstaterna själva. Olikartade nationella system, i kombination med avsaknaden av rättsliga ramar jämförbara med direktiv 2005/36/EG, ger upphov till gränsöverskridande osäkerhet och bördor som enskilda medlemsstater inte kan lösa på egen hand;

erkännandeförfarandena interagerar strukturellt med EU-migrationsinstrument vars ändamålsenlighet är beroende av att de fungerar ordentligt; och bristen på förtroende för kvalifikationer från tredjeländer hanteras bäst genom verktyg på EU-nivå som skapar stordriftsfördelar som det skulle vara ineffektivt att reproducera separat i 27 olika nationella system. Denna nödvändighet bekräftades i det offentliga samrådet, där 95,3 % av uppgiftslämnarna ansåg att åtgärder på EU-nivå var mycket nödvändiga eller i någon mån nödvändiga. Åtgärder på unionsnivå är mer ändamålsenliga än åtgärder på nationell nivå och ger ett tydligt mervärde: de skulle göra det möjligt för tredjelandsmedborgare att bättre förstå kraven, förbereda ansökningar och förutse resultat; de skulle minska den administrativa bördan för arbetsgivarna, i synnerhet små och medelstora företag, när de navigerar i olika nationella system; och de skulle stärka EU:s ställning i den globala konkurrensen om talanger genom att stödja instrument som EU-blåkortet, EU:s talangpool och talangpartnerskapen. Det rekommenderade alternativet uppskattas medföra sammanlagda administrativa besparingar för behöriga myndigheter, arbetsgivare och tredjelandsmedborgare som uppgår till ca 22,3 miljoner EUR per år, tidsbesparingar för sökande omräknade i pengar på ca 300 miljoner EUR per år samt en minskning av arbetsgivarnas administrativa kostnader på ca 20 miljoner EUR per år – fördelar som inte skulle kunna uppnås lika effektivt med 27 separata nationella strategier. Förslaget överför inte medlemsstaternas befogenhet att definiera reglerade yrken eller deras befogenhet över de nationella utbildningssystemen eller migrations- och inresebeslut.

- **Proportionalitetsprincipen**

I konsekvensbedömningen undersöktes följande tre alternativ: ett icke-bindande alternativ grundat på icke-bindande åtgärder och vägledning (alternativ 1), ett bindande alternativ där det fastställs gemensamma förfaranderegler, inklusive en EU-tjänst för äkthetskontroll och interoperabla nationella databaser (alternativ 2), samt ett bindande alternativ där dessa gemensamma regler kombineras med automatiskt erkännande för en definierad uppsättning yrken, grundat på förhandsverifiering av utbildningsprogram i tredjeländer (alternativ 3, det rekommenderade alternativet). Varje alternativ bedömdes mot subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen: alternativ 1 ålägger inte medlemsstaterna några nya skyldigheter, alternativ 2 tar upp förfarandekrav utan att harmonisera standarderna för materiell bedömning och alternativ 3 går visserligen längre men förblir grundat på den befintliga ramen med minimikrav för utbildning enligt direktivet om yrkeskvalifikationer, och det bevarar även medlemsstaternas befogenhet över kvalifikationsstandarder och tillträdesbeslut samt gör det frivilligt för läroanstalter i tredjeländer att vara med i registret för automatiskt erkännande. Alternativ 3 fastställdes som det rekommenderade alternativet eftersom det ger sammanlagda nettofördelar som är avsevärt större än alternativen (ett övergripande jämförelsetal på 9, mot 6 för alternativ 2 och 3 för alternativ 1, för kriterierna ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet), samtidigt som det är begränsat till vad som är nödvändigt; det medför inte att ett erkännande blir giltigt i hela EU på en gång, det harmoniserar inte vilka yrken som regleras och det ändrar eller inkräktar inte på medlemsstaternas befogenhet över migrations- och inresebeslut. Genomförandeskyldigheterna är proportionerliga mot de förbättringar som uppnås och ligger inom EU:s etablerade lagstiftningstradition med minimiharmonisering när det gäller erkännandet av kvalifikationer. Åtgärderna i förslaget är direkt kopplade till hur omfattande och ihållande problem som finns när det gäller erkännandet av kvalifikationer i det bredare sammanhanget av att locka talanger. Det allmänna systemet förenklar förfarandena utan att harmonisera standarderna för materiell bedömning. Systemet för automatiskt erkännande är grundat i förhandsverifiering av programmen. Systemet bevarar medlemsstaternas befogenhet över kvalifikationsstandarder och tillträdesbeslut; det är frivilligt för läroanstalter i tredjeländerna att delta, och systemet kommer att utökas på grundval av det intresse som läroanstalterna visar, vilket minskar risken för oavsiktliga

effekter på ursprungsländernas kompetenssystem. Förslaget påverkar inte medlemsstaternas befogenhet att fatta erkännandebeslut eller hantera migration och inresetillstånd. Ytterligare detaljer om den jämförande bedömningen av alternativ och deras proportionalitet fastställs i avsnitten 6 och 7 och i avsnittet om rekommenderat alternativ i den konsekvensbedömning (arbetsdokument från kommissionens avdelningar) som åtföljer detta förslag.

- **Val av instrument**

Förslaget tar formen av ett direktiv där det fastställs minimikrav för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer. Ett direktiv anses vara det lämpligaste instrumentet, eftersom det fastställer bindande gemensamma regler samtidigt som medlemsstaterna får utrymme att efter eget omdöme organisera sina behöriga myndigheter och integrera de nya reglerna i sina egna förvaltnings- och förfarandetraditioner, i enlighet med den grad av harmonisering som traditionellt tillämpas på det här området (däribland inom ramen för direktiv 2005/36/EG). En förordning ansågs oproportionerlig och olämplig med tanke på att förslaget fastställer endast en harmoniserad minimiuppsättning rättigheter och garantier, så att medlemsstaterna är fria att införa eller upprätthålla mer gynnsamma system; de gemensamma reglerna måste integreras i de mycket olika erkännande- och migrationsförfaranden som för närvarande finns runtom i medlemsstaterna, och de gemensamma reglerna skulle inte reglera frågan på ett uttömmande sätt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det finns ingen befintlig EU-lagstiftning som specifikt behandlar erkännandet av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, och därför finns inte någon efterhandsutvärdering av sådan lagstiftning eller kontroll av dess ändamålsenlighet. Det enda instrumentet på EU-nivå på detta område, kommissionens rekommendation (EU) 2023/2611, är icke-bindande och har inte genomgått formell efterhandsutvärdering. Den problemanalys som ligger till grund för detta förslag är i stället grundad på omfattande skrivbordsundersökningar, primärt fältarbete och samråd med berörda parter, något som beskrivs i konsekvensbedömningen, vilken kvantifierar de praktiska konsekvenserna av de nuvarande fragmenterade förhållandena, med bland annat den genomsnittliga kostnaden (1 500 EUR) och tidsåtgången (14,2 månader) för erkännandeförfaranden för tredjelandsmedborgare.

- **Samråd med berörda parter**

En inbjudan att lämna synpunkter, som omfattade initiativet för kompetensportabilitet och dess tre åtgärder och planerade alternativ, offentliggjordes den 5 december 2025 och förblev öppen fram till den 27 februari 2026. Parallellt pågick ett offentligt samråd från oktober 2025 till april 2026. Riktade samråd hölls mellan oktober 2025 och april 2026 med nationella behöriga myndigheter, yrkesorganisationer inom hälso- och sjukvården (däribland CPME, EFN och UEMO), arbetsgivare, organisationer i det civila samhället och sökande tredjelandsmedborgare, inbegripet en särskild undersökning för tredjelandsmedborgare, tillsammans med bilaterala möten och skriftliga bidrag från medlemsstaternas regeringar. Uppgiftslämnarna bland arbetsgivare, tredjelandsmedborgare, organisationer i det civila samhället och yrkesorganisationer var i stort sett för bindande gemensamma förfaranderegler, medan medlemsstaternas ståndpunkter var mer differentierade. Vissa medlemsstater stödde uttryckligen gemensamma regler modellerade efter det allmänna systemet i direktiv 2005/36/EG. Andra erbjöd villkorat stöd kopplat till att undvika nya administrativa bördor och behålla anpassningen till befintliga nationella ramar. Dessa ståndpunkter, och

kommissionens bedömning av hur de återspeglas i det rekommenderade alternativet, sammanfattas i bilaga 2 (sammanfattande rapport om samråd med berörda parter) till konsekvensbedömningen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Konsekvensbedömningen bygger på en studie utförd av en extern entreprenör (ett konsortium lett av EY Italien i samarbete med Istituto Ricerca Sociale, IRS). Anbudsinbjudan inleddes den 25 juli 2025 och studien tilldelades den 16 oktober 2025, med ett upptaktsmöte den 24 oktober 2025, en inledande rapport levererad den 16 december 2025, ett utkast till interimsrapport den 3 mars 2026 och en slutrapport den 30 april 2026. En avdelningsövergripande styrgrupp, bestående av över tjugo kommissionsavdelningar, sammanträdde tre gånger för att styra upp utarbetandet av initiativet för kompetensportabilitet, och den kompletterades med en särskild styrgrupp för den externa studien och andra bilaterala möten.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag stöds av en konsekvensbedömning. Utkastet till konsekvensbedömning lämnades till nämnden för lagstiftningskontroll den 15 juni 2026 och granskades av nämnden den 15 juli 2026. Nämnden för lagstiftningskontroll utfärdade den 17 juli 2026 ett positivt yttrande med kommentarer om utkastet till konsekvensbedömning. Tre alternativ jämfördes mot ett nollalternativ: Alternativ 1 (icke-bindande åtgärder), alternativ 2 (gemensamma bindande förfaranderegler) och alternativ 3 (gemensamma bindande förfaranderegler med automatiskt erkännande för en fastställd uppsättning reglerade yrken; det rekommenderade alternativet). Alternativ 3 fick högst jämförelsetal för alla de tre jämförande kriterierna (ändamålsenlighet, effektivitet och samstämmighet) och skapar sammanlagda administrativa besparingar uppskattade till 22,3 miljoner EUR per år, tidsbesparingar för sökande omräknade i pengar på ca 300 miljoner EUR per år samt minskade administrativa kostnader för arbetsgivarna på ca 20 miljoner EUR per år, ställt mot genomförandekostnader på 28,7–50,7 miljoner EUR i engångskostnader och 3,7–6,0 miljoner EUR per år, som främst bärs på EU-nivå. Det slutliga förslaget återspeglar det rekommenderade alternativ som fastställs i konsekvensbedömningen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om detta inte är ett Refit-initiativ i strikt mening, är förslaget utformat för att minska och inte öka den nuvarande administrativa bördan för tredjelandsmedborgare, arbetsgivare och behöriga myndigheter. Gemensamma förfaranderegler beräknas minska behoven av bestyrkta översättningar med omkring en tredjedel, medan de nya stödtjänsterna för äkthetsbedömning kommer att minska bördan i samband med verifiering av dokument. Genom obligatorisk samordning mellan erkännande- och migrationsmyndigheterna upphör kvalifikationerna att bedömas dubbelt i parallella administrativa förfaranden. I linje med de principer om inbyggd enkelhet i lagstiftningen som tillämpas i detta förslag bedömdes och hanterades följande delar: i) digitalt som standard, ii) engångsprincipen för organisering av erkännandeförfaranden och iii) proportionalitet för små förvaltningar och arbetsgivare. För de yrken som omfattas av automatiskt erkännande väntas handläggningstiderna minska från 14,2 månader till ca 4 månader, vilket frigör kapacitet hos den behöriga myndigheten för mer komplexa ärenden. Arbetsgivarna kommer att gynnas av snabbare rekrytering och mer förutsägbara tidsramar, och de administrativa kostnaderna för att anställa en erkänd yrkesutövare beräknas minska med 35–50 % för sektorsyrken, vilket ger en vägledande sammanlagd besparing på 14–30 miljoner EUR per år. I enlighet med principen ”en in och en ut” förväntas inga nya administrativa kostnader för medborgare eller företag; förslaget lägger inga efterlevnadsskyldigheter på ekonomiska aktörer, framför allt små och medelstora företag

och mikroföretag, och kräver därför inte något specifikt undantag för mikroföretag. I en särskild panelundersökning för små och medelstora företag inhämtades dessa företags särskilda erfarenheter och åsikter, för att få veta hur de uppfattar kostnaderna, den administrativa bördan och de förväntade fördelarna i samband med åtgärder på EU-nivå. Undersökningen av panelen för små och medelstora företag (2026, n = 159) visade att 68 % av de svarande anser att en minskad administrativ börda under rekryteringen är den främsta förväntade fördelen med en mer gemensam EU-ram för erkännande, 61 % identifierar snabbare rekryteringsprocesser och 70 % identifierar snabbare och mer transparenta förfaranden som en strukturell faktor för att locka kvalificerade yrkesutövare från tredjeländer. Snabbare och mer förutsägbara förfaranden förväntas skapa tidsbesparingar för arbetsgivarna omräknade i pengar på omkring 20 miljoner EUR per år. Förslaget är utformat för att vara internetanpassat: det kräver att alla krav, förfaranden och formaliteter i erkännandeförfarandena också ska kunna fullgöras på distans och på elektronisk väg och att relevant information görs tillgänglig i EU:s befintliga digitala verktyg och plattformar.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget minskar de förfarandemässiga hindren för erkännande, då det utökar rätten till tillträde till yrken och till arbetsmarknaden (artiklarna 15 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna; princip 4 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter). Det inför verkställbara förfarandegarantier – bindande tidsfrister, definierade dokumentationskrav och rätt till överklagande – som ger tredjelandsmedborgare ett effektivt rättsmedel vid fel i förfarandena (artikel 47 i stadgan) och stöder rätten till god förvaltning (artikel 41). Genom att förslaget ställer tillträdet till reglerade yrken i proportion till tredjelandsmedborgares kvalifikationer ger det mer rättvisa arbetsförhållanden (artikel 31 i stadgan; principerna 5 och 6 i pelaren). Ett gemensamt förfarandemässigt referensscenario, som gäller oavsett nationalitet, ger bättre överensstämmelse med principen om icke-diskriminering och främjar lika möjligheter (artiklarna 21 och 23 i stadgan; principerna 2 och 3 i pelaren). I kanalen för automatiskt erkännande hanteras risken för odeklarerat arbete som oproportionerligt sköts av kvinnor i vård- och omsorgsyrken – en direkt jämställdhetsdimension – och det ges specialanpassad information och stöd till flyktingar och andra utsatta sökande. Förslaget ger också verkan till kravet på en hög nivå av skydd för människors hälsa (artikel 35 i stadgan), då erkännandet av medicinska kvalifikationer fortfarande är avhängigt av uppfyllande av tillämpliga minimikrav på utbildning, kompensationsåtgärder och språkkontroller. Behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter inom ramen för detta direktiv utförs i enlighet med förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen); behandling utförd av kommissionen, däribland för stödtjänsterna för äkthetsbedömning, utförs i enlighet med förordning (EU) 2018/1725 (dataskyddsförordningen för EU-institutionerna).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget medför budgetkonsekvenser för unionen, främst kopplade till att inrätta och driva stödtjänsterna för äkthetsbedömning (artikel 28), som ska upphandlas externt, och vidare till den granskningsarkitektur som ligger till grund för automatiskt erkännande (betrodda granskningsorgan och den tillhörande ramen med delegerade akter i enlighet med artiklarna 12, 14 och 16) samt till sekretariatet för gruppen för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer (artikel 33).

De resurser som behövs kan tillhandahållas i kommissionens förslag till nästa fleråriga budgetram 2028–2034, i synnerhet EU-faciliteten inom ramen för planerna för nationellt och regionalt partnerskap. Kommissionen bedömer att delar av den befintliga personalen kan

omfördelas för att tillgodose de behov som detta förslag medför och att det kommer att behövas ytterligare tre heltidsekvivalenter som komplement för de övergripande behoven.

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En grupp för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer inrättas som en rådgivande grupp till kommissionen (artikel 33), med uppgift att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen, stödja genomförandet och säkerställa samordning med andra relevanta expertgrupper. Det befintliga nätverk av nationella kontaktpunkter som utsetts i enlighet med artikel 57 i direktiv 2005/36/EG kommer också att omfatta frågor som uppstår i samband med detta direktiv (artikel 34). Övervakningen kommer att baseras på huvudindikatorer för varje specifikt mål. Från och med tillämpningsdatumet kommer medlemsstaterna att lämna in årlig statistik om ansökningar, handläggningstider, informationsutbyten och användning av kanalen för automatiskt erkännande och tjänsten för äkthetskontroll (artikel 35), och operativa data från stödtjänsterna för äkthetsbedömning kommer att användas direkt i denna övervakning utan ytterligare nationella rapporteringsskyldigheter. Medlemsstaterna kommer att lämna in genomföranderapporter till kommissionen, och kommissionen kommer att rapportera till Europaparlamentet och rådet senast sju år efter införlivandedatumet (artikel 37), omfattande handläggningstider, resultat, användarerfarenhet och identifierade flaskhalsar. En formell utvärdering av direktivets ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och EU-mervärde väntas senast sju år efter införlivandedatumet, och ska i synnerhet undersöka huruvida handläggningstiderna och de administrativa kostnaderna har minskat, hur kanalen för automatiskt erkännande används och huruvida förtroendet för kvalifikationer från tredjeländer har ökat.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Avdelning I – Allmänna bestämmelser (artiklarna 1–3)

I artikel 1 fastställs syftet: minimikrav för erkännande av kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland eller en annan medlemsstat och som innehas av tredjelandsmedborgare, när erkännande gör det lättare att få tillträde till ett reglerat yrke eller ingår i ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd. I artikel 2 definieras det personliga och materiella tillämpningsområdet, som omfattar tredjelandsmedborgare som redan är lagligen bosatta i en medlemsstat och dem som ansöker om inresa och vistelse och uppvisar en tydlig avsikt att migrera (till exempel genom ett pågående förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, ett erbjudande om arbete eller registrering i EU:s talangpool). I artikel 3 fastställs de definitioner som används i hela direktivet, däribland *erkännande av yrkeskvalifikationer*, *erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd* och *digital referens*.

Avdelning II – Erkännande för tillträde till ett reglerat yrke (artiklarna 4–20)

I kapitel 1 (artiklarna 4–6) fastställs de allmänna effekterna av erkännande när det gäller tillträde till reglerade yrken, villkoren för partiellt tillträde och handläggningen av

kvalifikationer som redan erhållits inom unionen. I kapitel 2 (artiklarna 7–10) fastställs ett allmänt system för erkännande av utbildningsbevis utfärdade i tredjeländer, modellerat efter det allmänna systemet i direktivet 2005/36/EG, vilket innefattar villkoren för erkännande (artikel 8), de kompensationsåtgärder som får införas om det finns väsentliga skillnader (artikel 9) samt de minimikrav för utbildning som är tillämpliga på yrken i vissa sektorer (artikel 10). I kapitel 3 (artiklarna 11–15) fastställs den automatiska erkännandemekanismen för en definierad uppsättning yrken (läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, barnmorskor, veterinärer, farmaceuter och arkitekter) som erhållits i ett tredjeland, på grundval av utbildningsprogram granskade av ett ”betrott granskningsorgan” mot de tillämpliga ramarna för kvalitetssäkring och minimiutbildning. I artikel 13 fastställs granskningskriterierna och i artikel 14 metodiken och granskningsgruppens sammansättning, i artikel 15 föreskrivs en rätt att överklaga granskningsbeslut och en mekanism för bestridande i medlemsstaterna, i artikel 12 definieras vilka organ som kan fungera som betrodda granskningsorgan, och i artikel 16 ges kommissionen befogenhet att erkänna tredjeländer vars utbildningssystem ger tillräckliga garantier, för att förenkla eller avstå från granskningskravet för läroanstalter som är etablerade där. I kapitel 4 (artiklarna 17–20) fastställs regler för att utöva yrket efter erkännande, vilket omfattar språkkrav, användning av akademiska titlar och yrkestitlar samt anslutning till försäkringskassor.

Avdelning III – Erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd (artiklarna 21–26)

Denna avdelning tillämpas när erkännande eller bedömning av en kvalifikation är en förutsättning för eller påverkar resultatet av ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd. I artikel 22 fastställs rätten till bedömning av kvalifikationer när detta ingår i ett förfarande för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd. I artikel 23 krävs att erkännandeförfaranden inom ramen för denna avdelning begränsas till vad som är nödvändigt och om möjligt integreras i det relevanta förfarandet för att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, så att dubbla bedömningar, separata ansökningar eller extra avgifter undviks. I artikel 24 krävs att kvalifikationsnivåer bedöms med hjälp av den europeiska referensramen för kvalifikationer. I artikel 25 fastställs ett tillvägagångssätt med läranderesultat för ärenden som går längre än en enkel nivåjämförelse, inbegripet de kompensationsåtgärder som finns att tillgå om väsentliga skillnader konstateras. Artikel 26 ger sökande möjlighet till ett integrerat förfarande där migrationsrelaterat erkännande kombineras med erkännande av kvalifikationer för tillträde till ett reglerat yrke, så att dubbelarbete undviks.

Avdelning IV – Gemensamma bestämmelser (artiklarna 27–32)

I artikel 27 begränsas de handlingar och formaliteter som behöriga myndigheter får kräva till dem som förtecknas i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG, och det föreskrivs alternativa metoder för verifiering när det inte går att erhålla bekräftelse från ett tredjeland inom den tillämpliga tidsfristen. I artikel 28 fastställs stödtjänster för äkthetsbedömning, vilka kommissionen, i enlighet med förordning (EU) 2018/1725, tillhandahåller till medlemsstaterna som rådgivande (icke-bindande) bedömningar av äktheten hos de kvalifikationer som sökande lämnar in. I artikel 29 fastställs bindande förfarandefrister för erkännandebeslut (i princip tre månader efter att en fullständig ansökan lämnats in), tillsammans med rätt till information och överklagande. I artikel 30 krävs att erkännandeförfaranden inom ramen för avdelning II och III ska kunna slutföras på distans och på elektronisk väg, och där föreskrivs skyddsåtgärder avseende uppehållstillstånd under förfarandet. I artikel 31 fastställs kriterier för eventuella avgifter som tas ut. I artikel 32 krävs att medlemsstaterna tillhandahåller omfattande och användarvänlig information om

erkännandeförfaranden i god tid till tredjelandsmedborgare, däribland specialanpassad information för flyktingar och andra utsatta sökande.

Avdelning V – Bestämmelser om rapportering och slutbestämmelser (artiklarna 33–42)

Genom artikel 33 inrättas en grupp för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer som en rådgivande grupp till kommissionen. I artikel 34 utökas rollen för de befintliga rådgivningscentrum som utses enligt direktiv 2005/36/EG till frågor som det här direktivet omfattar. I artikel 35 utökas tillämpningen av varningsmekanismen i direktiv 2005/36/EG till tredjelandsmedborgare. I artikel 36 fastställs villkoren för utövandet av de delegerade befogenheter som tilldelas till kommissionen. I artikel 38 fastställs villkoren för utövandet av de genomförandebefogenheter som tilldelas till kommissionen. I artikel 39 fastställs genomförande- och rapporteringsskyldigheter. Artiklarna 40–42 innehåller de slutliga standardbestämmelserna om införlivande, ikraftträdande och adressater.

2026/0275 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) För att öka effektiviteten på arbetsmarknaden, främja rättvis integration och stärka unionens ekonomiska resiliens och konkurrenskraft är det nödvändigt att fastställa en tydlig, gemensam och förutsägbar ram för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer som erhållits i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland för tillträde till ett reglerat yrke i en medlemsstat och för erhållande av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.

(2) Tredjelandsmedborgare, oavsett om de redan är lagligen bosatta i en medlemsstat eller vill resa in och vistas i unionen, stöter på förfaranden för erkännande av sina kvalifikationer som ofta är fragmenterade, alltför komplexa och saknar transparens, vilket leder till osäkerhet, förseningar och inkonsekventa resultat i de olika medlemsstaterna. Medlemsstaterna har gjort åtaganden enligt Lissabonkonventionen om erkännande[1] och den globala konventionen om högre utbildning[2], men de nationella reglerna innehåller fortfarande olika krav, förfaranden och resultat beroende på medlemsstat, berört yrke och behörig myndighet. Dessa skillnader och denna komplexitet skapar onödiga hinder för integration på arbetsmarknaden, bidrar till kompetensslöseri och undergräver unionens förmåga att locka till sig och behålla de talanger som behövs för att ta itu med den ihållande kompetensbristen.

(3) Detta direktiv utgör en del av ett paket tillsammans med [förordning xxxx/xx/EU om inrättande av en ram för portabilitet av kompetens och kvalifikationer och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (*rättsakten om kompetensportabilitet*)] och [direktiv xx/xxx om ändring av direktiv 2005/36]. Digitala kvalifikationsintyg som utfärdats

---

1 Europarådet och Unesco, *Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education in the European Region*, ETS nr 165, Lissabon, 11.4.1997. coe.int.

2 Unesco, *Global Convention on the Recognition of Qualifications concerning Higher Education*, Paris, 25.11.2019. https://www.unesco.org/en/legal-affairs/global-convention-recognition-qualifications-concerning-higher-education.

enligt den förordningen bör godtas som digitala referenser vid tillämpningen av detta direktiv. Om en tredjelandsmedborgare innehar en kvalifikation som erhållits i unionen bör erkännandet ske enligt detta direktiv genom tillämpning av bestämmelserna i direktiv 2005/36/EG, för att undvika parallella förfaranden.

(4) Unionens förmåga att locka till sig och behålla kvalificerade tredjelandsmedborgare är en avgörande faktor för dess långsiktiga konkurrenskraft. Unionen konkurrerar för närvarande med en nackdel på den globala marknaden för talanger, där kvalificerade tredjelandsmedborgare ofta föredrar andra destinationer, bland annat på grund av de fragmenterade, komplexa och oförutsägbara förfaranden som de ställs inför när de ansöker om erkännande av sina kvalifikationer i unionen.

(5) Befintliga unionsinstrument för migration, såsom rådets direktiv 2003/109/EG[3], Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU[4], 2014/66/EU[5], (EU) 2016/801[6], (EU) 2021/1883[7] och (EU) 2024/1233[8], fastställer inte regler för hur system för erkännande organiseras, struktureras eller fungerar, och inte heller regler för medlemsstaternas förenkling, harmonisering eller koordinering av förfaranden för erkännande, i de fall då erkännande krävs för migrationsändamål. Följaktligen kvarstår skillnader i nationella tillvägagångssätt, och den strukturella diskrepansen mellan migrationssystemen och ramarna för erkännande av kvalifikationer har fortfarande inte åtgärdats. Ett snabbare och effektivare erkännande av kvalifikationer skulle också göra EU:s talangpool, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/1047[9], mer ändamålsenlig. När EU:s talangpool har tagits i drift kommer den att utgöra den första unionsomfattande plattformen för att ta itu med bristen på arbetskraft på unionsnivå genom att underlätta rekrytering av tredjelandsmedborgare. I detta avseende är det viktigt att stödja arbetsgivarnas förståelse av tredjelandsmedborgares kvalifikationer och medlemsstaternas behöriga myndigheters förtroende för att de kvalifikationer som presenteras motsvarar erkända kompetensnivåer. Ett rationaliserat och tillförlitligt erkännande av kvalifikationer stöder därför EU:s talangpools funktion genom att ge arbetsgivare och mottagande medlemsstater nödvändiga försäkringar och genom att minska den administrativa

---

3 Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/109/oj).

4 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU av den 26 februari 2014 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (EUT L 94, 28.3.2014, s. 375, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/36/oj).

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/66/oj).

6 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj).

7 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2021/1883 av den 20 oktober 2021 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning och om upphävande av rådets direktiv 2009/50/EG (EUT L 382, 28.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj).

8 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1233 av den 24 april 2024 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj).

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/1047 av den 29 april 2026 om inrättande av EU:s talangpool (EUT L, 2026/1047, 12.5.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1047/oj).

bördan för tredjelandsmedborgare. Genom att minska obalansen mellan tredjelandsmedborgares kvalifikationer och den sysselsättningsnivå som de faktiskt erhåller bidrar detta direktiv också till att stärka missgynnade gruppers deltagande på arbetsmarknaden inom unionen.

(6) Vid tillämpningen av detta direktiv bör erkännande av kvalifikationer anses omfatta både erkännande för tillträde till ett reglerat yrke och erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd. Detta direktiv bör därför tillämpas på tredjelandsmedborgare som söker någon av formerna för erkännande, oavsett om deras kvalifikationer erhållits i en medlemsstat eller i ett tredjeland, och oavsett om de redan är lagligen bosatta i unionen eller vill migrera till unionen med en påvisad avsikt att göra detta, till exempel genom EU:s talangpool.

(7) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att reglera yrken eller fastställa kraven för utfärdande av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som regleras i nationell rätt och, i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget, deras rätt att fastställa hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa till deras territorium för att söka arbete.

(8) Tillträdet till reglerade yrken beror på innehavet av de yrkeskvalifikationer som krävs eller av yrkeskvalifikationer som kan erkännas som likvärdiga med de kvalifikationer som krävs för att utöva yrket i den mottagande medlemsstaten. Tredjelandsmedborgare står inför betydande skillnader i erkännandeförfarandena mellan medlemsstaterna. Skillnader i den dokumentation som krävs, kompensationsåtgärder och bedömningsmetoder riskerar att uppmuntra sökande att rikta in sig på jurisdiktioner med mindre komplicerade förfaranden innan de flyttar, vilket undergräver rättvisan och ger unionen en konkurrensnackdel när det gäller att locka till sig globala talanger.

(9) I syfte att säkerställa likabehandling och icke-diskriminerande tillträde till yrket bör erkännandet av yrkeskvalifikationer göra det möjligt för tredjelandsmedborgare att få tillträde till och utöva samma yrke i den mottagande medlemsstaten som de är kvalificerade för i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, på samma villkor som medborgarna i den mottagande medlemsstaten. För tredjelandsmedborgare bör tillträdet till yrket även i fortsättningen omfattas av tillämpliga krav avseende bosättning, anställning och andra rättsliga villkor, och bör inte skapa nya inrese- eller uppehållsrättigheter. Tillträde på samma villkor bör också innebära att om medborgare i den mottagande medlemsstaten för att utöva yrket måste uppfylla ytterligare krav, såsom att kunna styrka att de har ett rent belastningsregister och goda yrkesmeriter, kan den mottagande medlemsstaten tillämpa samma krav på tredjelandsmedborgare.

(10) För att undvika oproportionerliga krav på sökande bör den mottagande medlemsstaten, om det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten omfattar verksamhet som går utöver den verksamhet för vilken sökanden är kvalificerad och fullständiga kompensationsåtgärder i praktiken skulle innebära krav på att ett helt utbildningsprogram slutförs, kunna bevilja partiellt tillträde, förutsatt att den relevanta verksamheten objektivt kan skiljas från annan verksamhet som omfattas av yrket och med förbehåll för Europeiska unionens domstols rättspraxis om tvingande hänsyn till allmänintresset.

(11) För att säkerställa en konsekvent behandling av kvalifikationer som erhållits inom unionen, samtidigt som friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 56 i EUF-fördraget respekteras, bör de relevanta bestämmelserna om etableringsrätt i

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG[10] gälla i tillämpliga delar för tredjelandsmedborgare som innehar kompetensintyg, bevis på formella kvalifikationer eller yrkeserfarenhet som förvärvats i en medlemsstat och som skulle göra det möjligt för en unionsmedborgare att få tillträde till ett reglerat yrke enligt avdelning III i det direktivet.

(12) För att göra det möjligt för tredjelandsmedborgare att fullt ut utnyttja de kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland, samtidigt som det säkerställs att erkännandet omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, bör två kompletterande system för erkännande inrättas. För det första en generell ordning som nära återspeglar avdelning III kapitel I i direktiv 2005/36/EG och som är anpassad till tredjelandets kvalifikationer. För det andra ett system för automatiskt erkännande av utvalda kvalifikationer som uppfyller unionens minimistandarder för utbildning och kvalitet, som också anpassats för att återspegla de särskilda utmaningarna med att bedöma kvalifikationer som erhållits utanför unionen.

(13) För att säkerställa att alla sökande har tillgång till en lämplig bedömningsväg bör kvalifikationer som förvärvats i ett tredjeland och som inte omfattas av automatiskt erkännande bedömas enligt den generella ordningen, som bygger på den generella ordning som inrättats genom direktiv 2005/36/EG men som anpassats för att återspegla de särskilda svårigheterna att bedöma kvalifikationer och yrkeserfarenhet som förvärvats utanför unionen.

(14) Detta direktiv bör också göra det möjligt för medlemsstaterna att förlita sig på alternativa, tillförlitliga metoder för verifiering om den nödvändiga dokumentationen inte rimligen kan erhållas från ett tredjeland, så att erkännandeförfarandena inte hindras av omständigheter utanför sökandens kontroll.

(15) För att förhindra att kompensationsåtgärder används som ett förtäckt eller oproportionerligt hinder för erkännande inom ramen för den generella ordningen bör kompensationsåtgärderna förbli begränsade till fall av betydande skillnader mellan sökandens kvalifikationer och nationella krav och av motiverade tvivel om kvaliteten på tredjelandets utbildningssystem. Mot bakgrund av svårigheterna med att bedöma kvalifikationer från tredjeländer, inbegripet varierande utbildningsstandarder och legitima tvivel om utbildningssystemens kvalitet, bör medlemsstaterna ges större flexibilitet än enligt artikel 14 i direktiv 2005/36/EG när det gäller att avgöra om och vilka kompensationsåtgärder som införs. För att säkerställa att tvivel om kvaliteten på utbildningssystemen i tredjeländer inte åberopas godtyckligt eller utan motivering bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om landet och yrket i fråga och förklara arten av tvivlen. Dessutom bör alla kompensationsåtgärder vara förenliga med proportionalitetsprincipen, ta vederbörlig hänsyn till relevanta kunskaper, färdigheter och kompetenser som den sökande redan har visat och tillämpas på ett sätt som skyddar de sökandes processuella rättigheter och stöder deras faktiska integrering i yrket.

(16) Ett system med automatiskt erkännande påskyndar erkännandeprocesserna genom att undanröja behovet av individuella bedömningar, minska de administrativa bördorna och säkerställa större konsekvens i resultaten mellan medlemsstaterna. Det har också potential att stimulera utvecklingen av utbildningsprogram i tredjeländer som är anpassade till unionens standarder och utvidga poolen av kvalificerade yrkesutövare som är behöriga att utöva sitt yrke i unionen.

---

[10] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj).

(17) Systemet för automatiskt erkännande bör inledningsvis omfatta yrken för vilka harmoniserade minimikrav för utbildning redan har fastställts i direktiv 2005/36/EG, nämligen läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, barnmorskor, veterinärer, apotekare och arkitekter, med tanke på deras betydelse för folkhälsan och allmänna säkerheten och den ihållande bristen på arbetskraft som påverkar dem. Dess tillämpningsområde bör också utvidgas till att omfatta alla yrken för vilka en gemensam utbildningsram har antagits i enlighet med artikel 49a i direktiv 2005/36/EG, för att säkerställa att systemet förblir anpassningsbart över tid.

(18) För att säkerställa tillförlitligheten i systemet för automatiskt erkännande bör bevis på formella kvalifikationer som omfattas av det utfärdas efter genomförande av ett utbildningsprogram som granskas av ett betrott oberoende organ och bör utfärdas som en digital referens som säkerställer äkthet, säkerhet och enkel verifiering. Granskningsprocessen, inbegripet eventuella negativa resultat, och den underliggande granskningsrapporten bör offentliggöras för att säkerställa full transparens.

(19) Ett utbildningsprogram bör betraktas som granskat endast om ett betrott granskningsorgan har bekräftat att det uppfyller tillämpliga kvalitets- och innehållsstandarder, inbegripet anpassning till de minimikrav för utbildning som fastställs i direktiv 2005/36/EG eller den relevanta gemensamma utbildningsramen. Med tanke på den större variationen i tillsyn och transparens mellan tredjeländers utbildningssystem jämfört med unionen kräver en sådan granskning en mer omfattande kontroll än när det gäller kvalifikationer som erhållits inom unionen, för att säkerställa att endast kvalifikationer som uppfyller unionens standarder är berättigade till automatiskt erkännande.

(20) För att säkerställa att systemet för automatiskt erkännande är rigoröst, trovärdigt och transparent bör granskningen genomföras av en multidisciplinär grupp av oberoende experter med relevant ämnes- och kvalitetssäkringsexpertis, bland annat genom en bedömning på plats av utbildningsmiljön, metoder för tillhandahållande och kvalitetssäkringspraxis för utbildningsprogrammet. Den status som granskad som beviljas ett utbildningsprogram bör vara tidsbegränsad och förnyas regelbundet, för att säkerställa att utbildningsstandarderna fortsätter att vara uppfyllda över tid och att eventuella senare ändringar av tillämpliga minimikrav för utbildning återspeglas korrekt.

(21) För att säkerställa granskningssystemets skalbarhet och hållbarhet bör en granskning äga rum på begäran av, och finansieras av, den berörda enskilda läroanstalten i tredjeland, med offentliggjorda resultat. För att säkerställa rättvisa och ansvarsskyldighet bör läroanstalter ha rätt att överklaga granskningsbeslut enligt nationell rätt i den medlemsstat där det betrodda granskningsorganet är etablerat, och få dessa överklaganden snabbt och rättvist avgjorda.

(22) För att ytterligare stärka förtroendet för systemet för automatiskt erkännande bör medlemsstaterna ha möjlighet att bestrida ett granskningsbeslut om de har välgrundade tvivel om dess riktighet, med förbehåll för lämpliga skyddsåtgärder mot missbruk av den mekanismen.

(23) För att säkerställa granskningsprocessens tillförlitlighet, oberoende, sakkunskap och ansvarsskyldighet bör endast kvalitetssäkringsorgan som är etablerade i unionen och som uppfyller vissa behörighetskriterier erkännas som betrodda granskningsorgan, och deras befogenheter bör begränsas till specifika yrken.

(24) För att underlätta förfarandet för erkännande av kvalifikationer som erhållits i tredjeländer vars utbildningssystem ger tillräckliga garantier avseende kvalitet, tillsyn och administrativt samarbete bör kravet på granskning anpassas för läroanstalter som är etablerade i dessa tredjeländer.

(25) De sökande bör ha de språkkunskaper som krävs för att utöva sitt yrke i den mottagande medlemsstaten, men språkkontroller bör endast utföras efter erkännandet av kvalifikationen, för att undvika att skapa onödiga hinder inom själva erkännandeprocessen, och bör stå i proportion till yrket och verksamheten i fråga.

(26) I samband med förfaranden för att erhålla viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd för arbetsändamål bedömer medlemsstaterna rutinmässigt tredjelandsmedborgares kvalifikationer som en del av ansökningarna, men bedömningskriterierna och bedömningsstrategierna varierar mellan medlemsstaterna och de lagliga vägarna, vilket ofta skapar osäkerhet för sökande och skillnader i resultat. För att ta itu med dessa utmaningar bör en gemensam ram för erkännande inom ramen för sådana förfaranden inrättas, som kompletterar och anpassar sig till unionens befintliga instrument för laglig migration och nationella regler, utan att lägga till förfarandemässiga bördor eller strida mot förmånligare bestämmelser.

(27) Detta direktiv bör fastställa en rätt för tredjelandsmedborgare att erhålla en bedömning av sina kvalifikationer om ett sådant erkännande utgör en förutsättning eller en väsentlig faktor för ett positivt resultat av förfarandena för att erhålla viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, vilket säkerställer tillgång till ett rättvist, effektivt och icke-diskriminerande förfarande. Om en medlemsstat redan behandlar en utländsk kvalifikation som likvärdig med en inhemsk kvalifikation utan att kräva formellt erkännande, bör detta direktiv inte ålägga den medlemsstaten att införa ett ytterligare förfarande.

(28) Formella erkännandekrav bör undvikas för tillträde till yrken som inte är reglerade, till förmån för verktyg för transparens och jämförbarhet, såsom den europeiska referensramen för kvalifikationer[11] och Europass[12], som gör det möjligt för tredjelandsmedborgare, arbetsgivare och behöriga myndigheter att förstå och jämföra kvalifikationer och färdigheter. Om ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd gäller tillträde till ett yrke som inte är reglerat bör medlemsstaterna förlita sig på sådana verktyg snarare än att införa formella krav på erkännande, och ingenting i detta direktiv bör tolkas som att det kräver att medlemsstaterna inför sådana krav för det ändamålet.

(29) För att förhindra luckor i skyddet av sökande bör en gemensam uppsättning minimiförfaranderegler tillämpas på alla erkännandeförfaranden som genomförs i samband med förfaranden för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, oavsett deras omfattning, djup eller komplexitet. Dessa regler bör alltid tillämpas i proportion till sitt syfte. Om syftet med en kontroll endast är att bekräfta att kvalifikationerna är äkta och relevanta, eller att verifiera en kvalifikationsnivå, bör medlemsstaterna tillämpa enklare och snabbare förfaranden än de som används för erkännande för tillträde till reglerade yrken. Ingenting i detta

[11] Rådets rekommendation av den 22 maj 2017 om den europeiska referensramen för kvalifikationer för livslångt lärande och om upphävande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 23 april 2008 om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande (EUT C 189, 15.6.2017, s. 15).

[12] Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/646 av den 18 april 2018 om en gemensam ram för tillhandahållande av bättre tjänster för kompetens och kvalifikationer (Europass) och om upphävande av beslut nr 2241/2004/EG (EUT L 112, 2.5.2018, s. 42).

direktiv bör utformas som ett krav på medlemsstaterna att inrätta nya eller fristående erkännandeförfaranden där den nödvändiga bedömningen kan utföras inom ramen för befintliga migrationsförfaranden.

(30) För att säkerställa en konsekvent och objektiv grund för bedömning av kvalifikationsnivåer i alla medlemsstater, när förfaranden för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd kräver en bedömning av en sökandes kvalifikationsnivå, bör den bedömningen baseras på deskriptorerna och nivåerna i den europeiska referensramen för kvalifikationer, med beaktande av nationella referensramar för kvalifikationer och, i förekommande fall, befintliga jämförelser mellan tredjeländers ramar och den europeiska referensramen för kvalifikationer. Om det krävs en mer detaljerad bedömning, som går utöver en jämförelse av nivåer eller en allmän klassificering av studieområdet, bör en strategi baserad på läranderesultat tillämpas, där sökandens förvärvade färdigheter jämförs med de färdigheter som krävs i den mottagande medlemsstaten. För att undvika att sökande i onödan slutför kompensationsåtgärder före ett slutligt beslut om inresa eller bosättning bör kvalifikationer som bedöms enligt en strategi för läranderesultat erkännas provisoriskt i samband med förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, och eventuella kompensationsåtgärder bör krävas först när inresa eller bosättning har beviljats.

(31) För att undvika att tredjelandsmedborgare genomgår parallella och dubbla förfaranden bör medlemsstaterna erbjuda sökande som ansöker om både en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd och om tillträde till ett reglerat yrke ett integrerat förfarande för erkännande och, om sökande inte väljer det alternativet, säkerställa en effektiv samordning mellan de separata förfarandena, inbegripet hänvisningsmekanismer och återanvändning av verifieringar på förhand.

(32) Erkännandeförfaranden medför ofta betydande administrativa och ekonomiska bördor för de sökande, särskilt på grund av omfattande dokumentationskrav, inbegripet examensbevis, betygsdokumentation och bevis på yrkeserfarenhet, och de därmed sammanhängande kostnaderna för översättning. För att minska denna börda bör medlemsstaterna begränsa de handlingar och intyg som krävs till de typer av handlingar som förtecknas i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG. Om förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd inte kräver erkännande eller bedömning av kvalifikationer som skulle ge tillträde till ett reglerat yrke på dess territorium, bör medlemsstaterna begränsa dokumentationskraven till de som är direkt kopplade till sökandens kvalifikationer. Eftersom det kan finnas exceptionella skäl, såsom bristande samarbete, uteblivna svar eller administrativa funktionsstörningar hos en myndighet i ett tredjeland, bör en sökande kunna visa att han eller hon trots rimliga ansträngningar inte kunde erhålla de begärda handlingarna. Medlemsstaterna bör kunna använda tillförlitliga alternativa metoder för att bedöma kvalifikationer, färdigheter eller andra bevis.

(33) I fall av berättigade tvivel om de inlämnade handlingarnas äkthet, eller om en sökandes yrkesmeriter eller belastningsregister, bör medlemsstaterna kunna begära bekräftelse från de behöriga myndigheterna i det tredjeland eller den medlemsstat där kvalifikationen utfärdades. Med tanke på deras inneboende säkerhets- och verifieringsmekanismer bör digitala referenser dock presumeras vara äkta, och deras giltighet bör inte ifrågasättas. Eftersom tredjeländer ändå kan underlåta att tillhandahålla en sådan bekräftelse i tid på grund av exempelvis bristande samarbete, uteblivna svar eller administrativa funktionsstörningar, och i syfte att säkerställa att erkännandeförfarandena inte försenas eller hindras av omständigheter utanför

sökandens kontroll, bör medlemsstaterna kunna förlita sig på tillförlitliga alternativa metoder för intygande.

(34) Tvivel om kvalifikationernas äkthet är ett stort hinder för effektiva erkännandeförfaranden. Att verifiera kvalifikationer från tredjeländer visar sig ofta vara komplicerat och resursintensivt för medlemsstaterna, vilket leder till förseningar, administrativa bördor och rättslig osäkerhet. Dessa utmaningar är särskilt uttalade för handlingar som utfärdas i länder med mindre starka institutionella ramar eller med konflikter, vilka gör verifieringen svår. Detta problem förvärras ytterligare av förekomsten av falska meriter och bluffuniversitet, vilket undergräver förtroendet för förfaranden för erkännande av kvalifikationer. Medlemsstaterna har infört stränga verifieringsåtgärder – såsom bestyrkta översättningar, notariebestyrkta kopior och legalisering – men även om dessa åtgärder syftar till att säkerställa äktheten, förlänger de handläggningstiderna och ökar kostnaderna för både sökande och myndigheter. För att hjälpa medlemsstaterna att verifiera äktheten av kvalifikationer som erhållits i tredjeländer kommer kommissionen att tillhandahålla stödtjänster för bedömning av äktheten genom att samla sakkunskap och digitala verktyg samt genom samarbete med tredjeländer och relevanta utbildnings- och yrkesorganisationer. Eftersom ansvaret för det underliggande beslutet om erkännande ligger kvar hos medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kommissionen, när den tillhandahåller dessa tjänster, endast ha en rådgivande roll och tillhandahålla motiverat tekniskt stöd snarare än bindande slutsatser.

(35) Utbytet av begäranden och svar mellan kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter för bedömning av äkthet innebär gränsöverskridande utbyte av uppgifter till stöd för erkännande av kvalifikationer som erhållits i tredjeländer. Stödtjänsterna för äkthetsverifiering utgör en transeuropeisk digital offentlig tjänst i den mening som avses i förordning (EU) 2024/903 (förordningen om ett interoperabelt Europa), eftersom deras drift innebär gränsöverskridande utbyte av uppgifter till stöd för erkännandet av tredjelandsmedborgares kvalifikationer. Driften av dem bör därför bli föremål för en interoperabilitetsbedömning enligt den förordningen, genomförd genom en delegerad akt.

(36) Kommissionens behandling av personuppgifter är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse, nämligen att stödja medlemsstaterna i bedömningen av äktheten av kvalifikationer som erhållits i tredjeländer, en uppgift som fastställs i detta direktiv. Sådan behandling bör därför baseras på artikel 5.1 a i förordning (EU) 2018/1725.

(37) Längden på och oförutsägbarheten i förfarandena för erkännande av kvalifikationer utgör stora hinder för tredjelandsmedborgare som vill komma in på eller integreras på unionens arbetsmarknad. Utöver beslutstiderna förlängs den totala varaktigheten ytterligare genom dokumentinsamling, översättning, legalisering och kompensationsåtgärder, vilket hindrar enskilda personers yrkesmässiga integration och stör arbetsgivarnas rekryteringsprocesser. För att öka rättssäkerheten och effektiviteten i förfarandena bör tydliga tidsfrister fastställas för bekräftelse av ansökningar och slutförande av erkännandeförfaranden. De behöriga myndigheterna bör vara skyldiga att hålla de sökande informerade om hur deras ansökan fortskrider. Erkännandeförfarandena bör förbli fullt tillgängliga för personer som beviljats internationellt skydd och som inte kan tillhandahålla dokumentation som styrker deras kvalifikationer, i enlighet med artikel 30.2 i Europaparlamentets och rådets förordning

(EU) 2024/1347[13], samtidigt som minimikraven för utbildning i artikel 2.2 i direktiv 2005/36/EG respekteras.

(38) De tidsfrister som är tillämpliga på erkännandeförfarandet bör inte påverka tillämpningen av, och bör inte förlänga, tillfälligt upphäva eller på annat sätt inverka på, de tidsfrister som fastställs i nationell rätt eller unionsrätten för prövning av ansökningar om viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd. Medlemsstaterna bör organisera erkännandeförfarandet så att det inte undergräver en snabb behandling av sådana ansökningar.

(39) För att skydda sökandes rättigheter bör beslut om erkännande eller underlåtenhet att iaktta föreskrivna tidsfrister kunna överklagas enligt nationell rätt. Medlemsstaterna bör också göra det möjligt för sökande att ta emot meddelanden på antingen ett officiellt språk i den mottagande medlemsstaten eller ett annat språk som vanligen används av tredjelandsmedborgare där.

(40) Tillgång till erkännandeförfaranden är fortfarande en stor utmaning för tredjelandsmedborgare som är bosatta utanför unionen eller som saknar lagliga vägar att resa in i en medlemsstat enbart för detta ändamål, särskilt om förfarandena bygger på personlig verifiering eller om nationell elektronisk identifiering inte är tillgänglig före inresa. Medlemsstaterna bör därför göra det möjligt för sökande som ännu inte är bosatta på deras territorium men som har en påvisad avsikt att göra det att slutföra processen på distans.

(41) Eftersom erkännande kan vara en förutsättning för utfärdande eller förnyelse av ett uppehålls- eller arbetstillstånd, och eftersom ett uppehållstillstånd i sig kan löpa ut innan en sökande slutför en nödvändig kompensationsåtgärd, bör medlemsstaterna säkerställa att tredjelandsmedborgare som redan är lagligen bosatta på deras territorium inte berövas sin uppehållsstatus till följd av att de genomgår ett erkännandeförfarande, inbegripet genom att utfärda eller förlänga uppehållstillstånd så länge som en kompensationsåtgärd varar.

(42) I syfte att ytterligare förenkla erkännandeförfarandena bör medlemsstaterna tillåta att de fullgörs på distans och på elektronisk väg, utan att det påverkar de behöriga myndigheternas möjlighet att begära bestyrkta kopior i ett senare skede om berättigade tvivel uppstår.

(43) Erkännandeförfaranden medför ofta betydande och oförutsägbara ekonomiska bördor för de sökande, inbegripet ansökningsavgifter, kostnader för översättning och legalisering samt avgifter kopplade till kompensationsåtgärder, med särskilt höga kostnader inom vissa hälso- och sjukvårdsyrken. Medlemsstaterna bör säkerställa att alla avgifter som tas ut är transparenta, motiverade och proportionella.

(44) Tillgång till tydlig, heltäckande och användarvänlig information är avgörande för tredjelandsmedborgare som ansöker om erkännande av sina kvalifikationer, men nuvarande informationsmekanismer i medlemsstaterna tillgodoser ofta inte de sökandes behov. Medlemsstaterna bör säkerställa aktuell, korrekt och användarvänlig information om erkännandeförfaranden, bland annat genom digitala plattformar och

[13] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1347 av den 14 maj 2024 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

nationella stödcentrum, med särskild uppmärksamhet på behoven hos flyktingar, personer som beviljats internationellt skydd och andra sökande som inte självständigt kan få tillgång till eller förstå sådan information.

(45) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till risken för att ett förenklat erkännande av kvalifikationer som erhållits i tredjeländer kan bidra till förlust av kvalificerad personal från sektorer eller regioner som redan drabbats av brist på arbetskraft, särskilt inom hälso- och sjukvårdssektorn. Medlemsstaterna bör samarbeta med ursprungstredjeländer, bland annat genom kunskapsutbyte, stöd till kompetensutveckling och möjligheter till cirkulär migration, för att minska risken för sådana förluster och samtidigt underlätta ett rättvist erkännande av kvalifikationer för tredjelandsmedborgare som redan befinner sig i eller vill flytta till unionen. Inom hälso- och sjukvårdssektorn specifikt bör medlemsstaterna beakta principerna i Världshälsoorganisationens globala uppförandekod för internationell rekrytering av hälso- och sjukvårdspersonal och WHO:s förteckning över stöd och skyddsåtgärder för hälso- och sjukvårdspersonal när de rekryterar hälso- och sjukvårdspersonal som är kvalificerad i tredjeländer som i den förteckningen identifieras som länder med kritisk brist på hälso- och sjukvårdspersonal.

(46) För att säkerställa ett ändamålsenligt och konsekvent genomförande av detta direktiv bör en grupp för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer inrättas för att stödja samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen och utbytet av erfarenheter och bästa praxis. De rådgivningscentrum som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 57b i direktiv 2005/36/EG bör också ansvara för frågor som rör erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer enligt detta direktiv, utan att det påverkar andra behöriga myndigheters ansvar enligt unionsrätten eller nationell rätt.

(47) I syfte att uppnå målen för detta direktiv bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att upprätta och ändra en förteckning över betrodda granskningsorgan. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[14]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[15].

(49) För att möjliggöra en effektiv övervakning av genomförandet och effekterna av detta direktiv, och för att stödja dess kontinuerliga förbättring, bör medlemsstaterna förse kommissionen med årlig statistik om antalet ansökningar och fattade beslut, och bör regelbundet rapportera om den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i detta direktiv, inbegripet handläggningstider, resultat och återkoppling från berörda parter, på grundval av vilken kommissionen bör rapportera till Europaparlamentet och rådet.

---

14 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

15 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(50) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland. [Eller: I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, har Irland i en skrivelse av den XXX meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.]

(51) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(52) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att inrätta en rationaliserad och betrodd ram för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(53) Behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[16]. Behandlingen av personuppgifter enligt detta direktiv av kommissionen, inbegripet för stödtjänster vid bedömning av äkthet, bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[17].

(54) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [...].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I
Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. I detta direktiv fastställs minimikrav för erkännande av kvalifikationer som innehas av tredjelandsmedborgare.

2. Detta direktiv ska inte påverka bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt som är förmånligare för tredjelandsmedborgare, inbegripet bestämmelser om förfaranden för att erhålla viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd när erkännande utgör

---

16 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter, om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

en del av sådana förfaranden. Detta direktiv ska också tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av relevanta internationella instrument, inbegripet framtida eller befintliga avtal om ömsesidigt erkännande av kvalifikationer med tredjeländer.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på erkännandet av kvalifikationer som innehas av tredjelandsmedborgare som

   a) lagligen är bosatta i en medlemsstat

   b) söker rätt till inresa och bosättning i en medlemsstat och som genomgår ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd i enlighet med avdelning III,

   c) söker rätt till inresa och bosättning i en medlemsstat, som ansöker om erkännande på distans i enlighet med artikel 30 och som antingen

      i) har erhållit ett anställningserbjudande i den medlemsstaten, eller

      ii) är registrerade som arbetssökande i EU:s talangpool, som inrättades genom förordning (EU) 2026/1047, och har valts ut för en ledig plats eller har kontaktats av en arbetsgivare för att inleda rekryteringsprocessen för en anställning i den medlemsstaten, där erkännande av kvalifikationer krävs för rollen.

   Detta direktiv är inte tillämpligt på erkännande av kvalifikationer för tillträde till vidareutbildning.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska detta direktiv tillämpas när erkännandet av dessa kvalifikationer, oavsett om de erhållits i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland,

   a) är en förutsättning för att få tillträde till och utöva ett reglerat yrke i en medlemsstat, antingen som egen företagare eller anställd, eller

   b) utgör en faktor som avgör resultatet av ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd för arbetsändamål.

3. Detta direktiv ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som åtnjuter en rätt till fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgares enligt avtal mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och tredjeländer, å andra sidan.

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på officiellt utnämnda notarier.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *sökande*: tredjelandsmedborgare som ansöker hos en mottagande medlemsstat om erkännande av sina kvalifikationer och/eller om att erhålla visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

b) *reglerat yrke*: reglerat yrke enligt definitionen i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG.

c) *yrkeskvalifikationer*: kvalifikationer som intygas i ett bevis på formella kvalifikationer, ett kompetensbevis och/eller genom yrkeserfarenhet.

d) *erkännande av yrkeskvalifikationer*: den mottagande medlemsstatens erkännande av en yrkeskvalifikation som erhållits i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke på den mottagande medlemsstatens territorium.

e) *bevis på formella kvalifikationer*: examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis som utfärdats av en myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland vilken utsetts i enlighet med denna medlemsstats eller detta tredjelands lagar och andra författningar och som intygar fullgörandet av en yrkesutbildning.

f) *kompetensbevis*: dokumentation som utfärdats av den behöriga myndighet i en medlemsstat eller ett tredjeland som utsetts i enlighet med relevanta lagar och andra författningar, på grundval av

   i) en utbildningskurs som inte utgör en del av ett utbildnings- eller examensbevis, och/eller

   ii) ett särskilt prov utan föregående utbildning, och/eller

   iii) utövande av yrket på heltid i en medlemsstat eller ett tredjeland under tre år i följd eller under motsvarande tid på deltid under de föregående 10 åren, och/eller

   iv) en allmän utbildning på grundskole- eller gymnasienivå som visar att innehavaren besitter allmänna kunskaper.

g) *erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd*: en medlemsstats erkännande eller bedömning av kvalifikationer eller färdigheter som erhållits i ett tredjeland eller i en annan medlemsstat och som innehas av en tredjelandsmedborgare, om detta utgör en faktor som avgör resultatet av ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, inbegripet inom ett poängbaserat invandringssystem.

h) *tredjelandsmedborgare*: person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.

i) *behörig myndighet*: varje myndighet eller organ som en medlemsstat eller ett tredjeland specifikt bemyndigat att utfärda eller ta emot utbildningsbevis och andra handlingar eller upplysningar, att ta emot ansökningar och att fatta de beslut som avses i detta direktiv.

j) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av det berörda yrket på heltid eller deltid under motsvarande tid i en medlemsstat eller ett tredjeland.

k) *anpassningsperiod*: anpassningsperiod enligt definitionen i artikel 3.1 g i direktiv 2005/36/EG.

l) *lämplighetsprov*: lämplighetsprov enligt definitionen i artikel 3.1 h i direktiv 2005/36/EG.

m) *yrkeskompetensprov*: standardiserat prov som utformats för ett visst yrke för att utvärdera en sökandes kunskaper och färdigheter som är nödvändiga för att utöva yrket i den mottagande medlemsstaten.

n) *kompletterande kurs*: riktad kurs som är utformad för en fastställd målgrupp av redan kvalificerade yrkesutövare för att åtgärda specifika typiska brister i yrkeskunskaper, färdigheter och kompetenser och göra det möjligt för dem att utöva det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

o) *kvalitetssäkringsorgan*: oberoende organ som utför extern kvalitetssäkring inom högre utbildning eller yrkesutbildning.

p) *europeiskt register för kvalitetssäkring av högre utbildning (Eqar)*: register över kvalitetssäkringsorgan som har påvisat väsentlig överensstämmelse med standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning, i den version som var tillämplig vid den relevanta tidpunkten.

q) *digital referens*: referens som utfärdat i elektronisk form och som ger information om kvalifikationer, kvalifikationsnivåer, färdigheter eller läranderesultat, och som kan användas för att styrka denna information på ett tillförlitligt och verifierbart sätt.

Avdelning II
Erkännande för tillträde till ett reglerat yrke

Kapitel 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 4

Verkan av erkännande

1. Den mottagande medlemsstatens erkännande av yrkeskvalifikationer ska göra det möjligt för förmånstagare att i den medlemsstaten få tillträde till samma yrke som det som de är kvalificerade för i det tredjeland eller i den andra medlemsstat där de har erhållit sina kvalifikationer på samma villkor som medborgarna i den mottagande medlemsstaten, förutsatt att förmånstagarna uppfyller alla nödvändiga rättsliga krav för anställning och bosättning.

2. Vid tillämpningen av detta direktiv ska det yrke som sökanden önskar utöva i den mottagande medlemsstaten anses vara detsamma som det yrke sökanden är behörig för i ett tredjeland eller i en annan medlemsstat, om det rör sig om jämförbara verksamheter.

3. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska partiellt tillträde till ett yrke i den mottagande medlemsstaten beviljas enligt de villkor som anges i artikel 5.

Artikel 5

Partiellt tillträde

1. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska från fall till fall bevilja partiellt tillträde till en yrkesverksamhet på landets territorium, endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Yrkesutövaren är fullt behörig att i ett tredjeland eller i en annan medlemsstat utöva den yrkesverksamhet för vilken partiellt tillträde söks i den mottagande medlemsstaten.

   b) Skillnaderna mellan den lagligen utövade yrkesverksamheten i tredjelandet eller i den andra medlemsstaten och det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten är så stora att tillämpning av kompensationsåtgärder skulle innebära att den sökande måste fullfölja hela det utbildningsprogram som föreskrivs i den mottagande medlemsstaten för att få tillträde till hela det reglerade yrket i den medlemsstaten.

c) Yrkesverksamheten kan objektivt särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

Vid tillämpningen av första stycket led c ska den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet beakta huruvida yrkesverksamheten kan utövas självständigt i tredjelandet eller i den andra medlemsstaten.

2. Ett partiellt tillträde får nekas om detta motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, om det är lämpligt för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås, och om det inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

3. Ansökningar i syfte att etablera sig i en medlemsstat ska granskas i enlighet med kapitel 2 i denna avdelning och med avdelning IV.

4. Genom undantag från artikel 19 ska yrkesverksamheten utövas under tredjelandets eller den andra medlemsstatens yrkestitel så snart partiellt tillträde har beviljats. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna yrkestitel används på den mottagande medlemsstatens språk. De yrkesutövare som har beviljats partiellt tillträde ska tydligt ange sin yrkesverksamhets räckvidd för tjänstemottagarna.

5. Denna artikel ska inte tillämpas på yrkesutövare som omfattas av automatiskt erkännande av sina yrkeskvalifikationer enligt kapitel 3 i denna avdelning och i fall där avdelning III kapitel II, III eller IIIa i direktiv 2005/36/EG har tillämpats på tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 6 i det här direktivet.

Artikel 6

Bevis på yrkeskvalifikationer som erhållits i unionen

Om tredjelandsmedborgare innehar ett kompetensbevis, ett bevis på formella kvalifikationer eller yrkeserfarenhet som erhållits i unionen, och sådana kvalifikationer eller sådan erfarenhet skulle göra det möjligt för en unionsmedborgare att få tillträde till eller utöva ett reglerat yrke i den mottagande medlemsstaten i enlighet med avdelning III i direktiv 2005/36/EG, ska bestämmelserna i det direktivet på samma sätt tillämpas på dessa tredjelandsmedborgare när de ansöker om erkännande för att få tillträde till och utöva det yrket i den mottagande medlemsstaten.

Kapitel 2
Generell ordning för erkännande av utbildningsbevis som utfärdats i tredjeländer

Artikel 7

Tillämpningsområde

Detta kapitel är tillämpligt på situationer som inte omfattas av artikel 6 eller av kapitel 3 i denna avdelning eller om sökanden inte uppfyller villkoren i kapitel 3 i denna avdelning.

Artikel 8

Villkor för erkännande

1. Om det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor

som gäller för landets egna medborgare, om de sökande innehar ett kompetensbevis eller ett bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i ett tredjeland och som krävs av ett tredjeland för att få tillträde till och utöva det yrket på detta lands territorium.

2. Tillträde till och utövandet av ett yrke enligt punkt 1 ska också beviljas sökande som på heltid i ett år eller på deltid under motsvarande tid under de senaste tio åren har utövat det berörda yrket i ett tredjeland som inte reglerar detta yrke, och som innehar ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer vilka har utfärdats av det tredjelandet som inte reglerar detta yrke.

   Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer ska uppfylla båda följande krav:

   a) De har utfärdats av en behörig myndighet i ett tredjeland.

   b) De ska visa att innehavaren förberetts för att utöva det berörda yrket.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel får den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten vägra tillträde till och utövande av ett reglerat yrke för sökande som endast innehar ett kompetensbevis, om tillträde till eller utövande av detta reglerade yrke i den mottagande medlemsstaten kräver ett examensbevis från en postgymnasial utbildning på minst fyra år eller på deltid under motsvarande tid, vilket dessutom kan uttryckas med ett motsvarande antal ECTS-meritpoäng, vid universitet eller högskola eller annan läroanstalt på motsvarande nivå.

4. Om sökanden vederbörligen dokumenterar att denne trots rimliga ansträngningar inte har kunnat erhålla det kompetensbevis som avses i punkterna 1, 2 och 3, ska den mottagande medlemsstaten bedöma genomförbarheten av och, om så är lämpligt, använda alternativa metoder för att bedöma kvalifikationer, färdigheter eller andra bevis. Dessa metoder får omfatta affidavit, tredjepartsbedömningar, intervjuer eller ansedda utvärderingsramar såsom kvalifikationspass, utformade för flyktingar och utsatta migranter. Den mottagande medlemsstaten ska säkerställa att sökande inte missgynnas otillbörligt på grund av dessa omständigheter och ska grunda sina beslut på tillgängliga och rimliga bevis.

Artikel 9

Kompensationsåtgärder

1. Artikel 8 ska inte hindra den mottagande medlemsstaten från att ålägga sökanden en kompensationsåtgärd bland dem som förtecknas i punkt 2 i den här artikeln i något av följande fall:

   a) Innehållet i den sökandens utbildning avviker väsentligt från det innehåll som omfattas av det bevis på formella kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten.

   b) Det i den mottagande medlemsstaten reglerade yrket omfattar en eller flera reglerade yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i det tredjeland där den sökande erhöll kompetensbeviset eller beviset på formella kvalifikationer och om den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten väsentligt avviker från den som omfattas av sökandens kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer.

c) Medlemsstaten hyser berättigade tvivel på kvaliteten på det utbildnings- eller kvalifikationssystem inom vilket beviset på formella kvalifikationer har tilldelats.

Vid tillämpning av denna artikel ska ett utbildningsinnehåll som ”väsentligt avviker” avse sådana uppnådda kunskaper och färdigheter som är grundläggande för utövandet av yrket och avseende vilka den utbildning som den sökande erhållit i betydande mån skiljer sig från den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

Om en medlemsstat beslutar att införa kompensationsåtgärder på grundval av berättigade tvivel i enlighet med led c ska den underrätta kommissionen om det berörda landet och yrket och vilken typ av tvivel det rör sig om.

2. Om den mottagande medlemsstaten utnyttjar den möjlighet som anges i punkt 1 ska den meddela sökanden vilka av följande kompensationsåtgärder de är skyldiga att vidta:

a) En anpassningsperiod på högst tre år under vilken den sökande genomgår handledd praktik och, vid behov, ytterligare utbildning.

b) Ett lämplighetsprov.

c) Ett prov för yrkeskompetens.

d) En kompletterande kurs på upp till ett år.

3. Punkterna 1 och 2 ska tillämpas med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att den sökande slutför en kompensationsåtgärd, ska den först kontrollera om de kunskaper, färdigheter och kompetenser som den sökande har tillägnat sig genom yrkesverksamhet eller genom livslångt lärande, och som formellt godkänts för detta ändamål av ett relevant organ, i en medlemsstat eller i ett tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker det väsentligt avvikande kunskapsinnehållet.

4. Beslutet om åläggande av en kompensationsåtgärd ska vara vederbörligen motiverat. I synnerhet ska sökanden delges skälen för kompensationsåtgärden, information om det väsentligt avvikande innehållet och, om så är relevant, varför dessa skillnader inte kan kompenseras genom kunskaper, färdigheter och kompetenser som förvärvats under tidigare erfarenhet eller andra kvalifikationer genom livslångt lärande som formellt validerats för detta ändamål av ett relevant organ.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en sökande som inte klarar det lämplighetsprov eller prov för yrkeskompetens som avses i punkt 2 b och c, eller ett eller flera prov som ingår i en kompletterande kurs eller anpassningsperiod som avses i punkt 2 a och d, ges möjlighet att göra om respektive prov. Medlemsstaterna ska säkerställa att återkoppling med utförlig information om resultatet av bedömningen och om områden som kan förbättras ges till de sökande, och säkerställa att de sökande har rätt till minst två ytterligare försök att klara varje prov som de har underkänts i.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att en sökande har möjlighet att göra det lämplighetsprov eller det prov för yrkeskompetens som avses i punkt 2 b och c inom sex månader efter det ursprungliga beslutet om åläggande av ett lämplighetsprov eller ett prov för yrkeskompetens för sökanden. Medlemsstaterna ska också säkerställa en sökande har möjlighet att påbörja en kompletterande kurs som avses i punkt 2 d inom sex månader efter det ursprungliga beslutet om åläggande av en kompletterande kurs för sökanden.

Artikel 10

Minimikrav på utbildning för vissa yrken

Om det i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 och 44 i direktiv 2005/36/EG fastställs minimikrav för utbildning för vissa yrken, ska varje erkännande av bevis på formella kvalifikationer för ett av dessa yrken enligt detta kapitel vara avhängigt av att dessa minimikrav är uppfyllda.

Kapitel 3
Erkännande på grundval av granskade utbildningsprogram i enlighet med minimikraven för utbildning

Artikel 11

Principen om automatiskt erkännande på grundval av granskade utbildningsprogram i tredjeländer

1. Varje medlemsstat ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning, specialistläkare, sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinär, barnmorska, apotekare och arkitekt och som erhållits i ett tredjeland, och ska i syfte att ge tillträde till och rätt att utöva denna yrkesverksamhet ge sådana bevis samma verkan på dess territorium som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Beviset på formella kvalifikationer har erhållits efter ett framgångsrikt genomförande av ett utbildningsprogram som har granskats i enlighet med artiklarna 13 och 14 av ett betrott granskningsorgan i den mening som avses i artikel 12.

   b) Det betrodda granskningsorganet har offentliggjort resultatet av granskningsprocessen och en granskningsrapport.

   c) Beviset på formella kvalifikationer utfärdas som en digital referens.

2. Varje medlemsstat ska, när det gäller tillträde till och utövande av ett reglerat yrke som omfattas av en gemensam utbildningsram i enlighet med artikel 49a i direktiv 2005/36/EG och om den medlemsstaten inte är undantagen från skyldigheten att införa en gemensam utbildningsram i enlighet med artikel 49a.5 i direktiv 2005/36/EG, ge de bevis på formella kvalifikationer som förvärvats i tredjeländer samma verkan på sitt territorium som de bevis på formella kvalifikationer som den själv utfärdar, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Beviset på formella kvalifikationer har erhållits efter ett framgångsrikt genomförande av ett utbildningsprogram som har granskats i enlighet med artiklarna 13 och 14 av ett betrott granskningsorgan i enlighet med artikel 12.

   b) Det betrodda granskningsorganet har offentliggjort resultatet av granskningsprocessen och en granskningsrapport.

   c) Beviset på formella kvalifikationer utfärdas som en digital referens.

Artikel 12

Betrodda granskningsorgan

1. Ett kvalitetssäkringsorgan som är etablerat i unionen får ansöka hos kommissionen om att förtecknas som ett betrott granskningsorgan för program inom högre utbildning om det uppfyller samtliga följande kriterier:

   a) Det har varit registrerat i det europeiska registret för kvalitetssäkring av högre utbildning (Eqar) utan avbrott i minst 10 år.

   b) Det har dokumenterad tidigare erfarenhet av att utföra externa kvalitetssäkringsgranskningar, i egenskap av kvalitetssäkringsorgan, i minst tre olika tredjeländer.

2. Ett kvalitetssäkringsorgan som är etablerat i unionen får ansöka hos kommissionen om att förtecknas som ett betrott granskningsorgan för yrkesutbildningsprogram om det uppfyller samtliga följande kriterier:

   a) Det är enligt nationell rätt behörigt i den medlemsstat där det är etablerat att kvalitetssäkra yrkesutbildningsprogram.

   b) Det har dokumenterad tidigare erfarenhet av att utföra externa kvalitetssäkringsgranskningar, i egenskap av kvalitetssäkringsorgan, i minst tre olika tredjeländer.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt som kompletterar detta direktiv genom att förteckna de betrodda granskningsorganen i enlighet med artikel 36. Den delegerade akten ska innehålla en förteckning över alla kvalitetssäkringsorgan som ansökt om att förtecknas i enlighet med punkterna 1 och 2 och som uppfyller kraven i dessa punkter.

4. Endast betrodda granskningsorgan som förtecknas i den delegerade akt som avses i punkt 3 ska anses vara betrodda granskningsorgan vid tillämpningen av detta direktiv, och endast med avseende på de yrken som anges där.

Artikel 13

Granskade utbildningsprogram

Vid tillämpning av artikel 11 ska endast utbildningsprogram som har granskats i enlighet med artikel 14 och befunnits uppfylla följande kriterier betraktas som granskade utbildningsprogram:

a) Utbildningsprogrammet uppfyller standarderna och riktlinjerna för kvalitetssäkring inom det europeiska området för högre utbildning, i den version som var tillämplig vid den relevanta tidpunkten, om utbildningsprogrammet tillhandahålls genom en läroanstalt för högre utbildning.

b) Kvalitetssäkringsåtgärder som omfattar oberoende bedömning, en kompetensbaserad bedömningsmetod, transparenta resultat, regelbunden extern granskning och en överklagande- eller klagomålsmekanism har genomförts för tillhandahållandet av programmet, om utbildningsprogrammet tillhandahålls genom yrkesutbildning.

c) Den läroanstalt som tillhandahåller programmet är lagligen etablerad i det berörda tredjelandet och har tillstånd enligt det landets lagstiftning att utfärda kvalifikationen i fråga.

d) För de yrken som förtecknas i artikel 11.1 uppfyller utbildningsprogrammet de minimivillkor för utbildningen som för det berörda yrket anges i artiklarna 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 och 46 i direktiv 2005/36/EG.

e) När det gäller de fall som anges i artikel 11.2 är utbildningsprogrammet förenligt med den tillämpliga gemensamma utbildningsramen.

Artikel 14

Granskning av utbildningsprogram i tredjeländer

Vid tillämpningen av artikel 11 ska medlemsstaterna säkerställa att granskningen av utbildningsprogrammen genomförs enligt följande:

a) På begäran av en läroanstalt för högre utbildning eller yrkesutbildning utanför unionen ska ett betrott granskningsorgan enligt artikel 12 bedöma efterlevnaden av de kriterier som anges i artikel 13.

b) I detta syfte bildar det betrodda granskningsorganet en granskningsgrupp som bedömer utbildningsprogrammet. För detta ändamål ska granskningsgruppen bestå av

i) mellan fem och nio granskare som valts ut av det betrodda granskningsorganet, dessa granskare ska omfatta ämnesexperter inom det eller de relevanta ämnesområdena och specialister på kvalitetssäkring och utvärderingsmetoder, och

ii) upp till tre granskare som medlemsstaterna utser för granskningen efter en inbjudan till alla medlemsstater från det betrodda granskningsorganet. För detta ändamål ska varje medlemsstat utse endast en granskare. Om fler än tre medlemsstater avser att utse en granskare ska ett slumpmässigt förfarande tillämpas för valet av de tre granskarna.

Var och en av de granskare som valts ut enligt leden i och ii ska, innan de deltar i granskningen, intyga att det inte föreligger några intressekonflikter i förhållande till den läroanstalt som granskas, inbegripet eventuella konsultförbindelser, rådgivningsförbindelser eller andra avlönade förbindelser med den läroanstalten under de föregående tre åren. En granskare som inte kan intyga detta får inte delta i granskningen av den berörda läroanstalten.

c) Det betrodda granskningsorganet anordnar minst ett besök på plats för granskningsgruppen som en integrerad del av bedömningen av utbildningsprogrammet.

d) Det betrodda granskningsorganet meddelar sitt beslut om resultatet av bedömningen till den läroanstalt som anordnar det granskade utbildningsprogrammet och till kommissionen.

e) Efter en positiv bedömning av ett utbildningsprogram beviljar det betrodda granskningsorganet status som granskat på grundval av att de tillämpliga kraven i artikel 13 är uppfyllda. Statusen som granskat ska vara giltig under en period på fem år eller till och med tidsfristen för införlivande av en delegerad kommissionsakt som antagits enligt artikel 21.6 andra stycket i direktiv 2005/36/EG och som uppdaterar de kunskaper och färdigheter som avses i artikel 24.3, 31.6, 34.3, 38.3, 40.3, 44.3 eller 46.4 i direktiv 2005/36/EG.

f) Efter varje bedömning offentliggör det betrodda granskningsorganet resultatet av granskningsprocessen på en särskild, tydligt identifierbar och lättillgänglig del av sin webbplats eller på något annat allmänt tillgängligt onlinegränssnitt, oavsett om resultatet av granskningen var positivt eller negativt.

g) På begäran av den läroanstalt som har ett granskat program genomför det betrodda granskningsorganet en ny granskning efter det att en ansökan om förnyelse har lämnats in minst sex månader innan den nuvarande statusen som granskat löper ut. Läroanstalten ska lägga fram detaljerade rapporter som visar att utbildningsstandarderna kontinuerligt har följts sedan den senaste granskningen, tillsammans med dokumentation som beskriver förbättringar av utbildningsmetoder, bedömningsprocesser och kvalitetssäkringspraxis. Det betrodda granskningsorganet ska granska ansökan om förnyelse och meddela sitt beslut till den läroanstalt som anordnar det granskade utbildningsprogrammet och till kommissionen inom tre månader från det att ansökan lämnades in. Granskningsgruppen enligt led b i får inte vara samma som granskningsgruppen för läroanstaltens närmast föregående granskning.

h) Alla avgifter som tas ut av det betrodda granskningsorganet för granskningen ska vara transparenta och stå i proportion till kostnaderna för den tjänst som tillhandahålls, och ska stå i proportion till komplexiteten, omfattningen och varaktigheten av den granskning som utförs av det betrodda granskningsorganet. Detta ska inte hindra det betrodda granskningsorganet från att i sina avgifter inkludera en rimlig marginal i förhållande till sina kostnader, förutsatt att denna marginal inte gör avgiften oproportionerlig i förhållande till den tjänst som tillhandahålls.

Artikel 15

Rätt att överklaga eller bestrida granskningsbeslut

1. Läroanstalter vars utbildningsprogram fick ett negativt resultat efter granskningen i enlighet med artikel 14 ska ha rätt att överklaga detta resultat enligt nationell rätt i den medlemsstat där det betrodda granskningsorganet är etablerat. Medlemsstaterna ska fastställa förfaranden som säkerställer att sådana överklaganden avgörs rättvist och snabbt.

2. Om en medlemsstat har berättigade skäl att betvivla den granskning som genomförts i enlighet med artikel 14 får den medlemsstaten skriftligen meddela kommissionen sina farhågor. Inom 15 arbetsdagar efter mottagandet av detta meddelande ska kommissionen lämna sina synpunkter och uppmana de övriga medlemsstaterna att framföra sina synpunkter. Om minst fem medlemsstater uttrycker stöd för dessa farhågor till kommissionen inom två månader efter den uppmaningen, ska kommissionen skriftligen informera alla medlemsstater om att de inte ska betrakta det aktuella utbildningsprogrammet som granskat förrän en andra granskning har genomförts i enlighet med artikel 14.

3. Om utbildningsprogrammet efter den andra granskningen enligt punkt 2 beviljas status som granskat ska den giltighetsperiod som avses i artikel 14 e börja löpa från och med dagen för det resultatet.

4. Om resultatet av den andra granskningen är negativt ska programmet inte betraktas som ett granskat utbildningsprogram i den mening som avses i artikel 13 och kan inte erkännas i enlighet med artikel 11.

Artikel 16

Förtecknade tredjeländer

1. För kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland som förtecknas i de delegerade akter som avses i punkt 2 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att betrodda prövningsorgan automatiskt betraktar kriterierna i artikel 13 a och b som uppfyllda.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera detta direktiv genom att upprätta och ändra en förteckning över tredjeländer för vilka systemen för kvalitetssäkring av utbildning ger garantier med avseende på samtliga följande delar:

   a) Offentlig eller motsvarande tillsyn av kvalifikationer.

   b) Kvalitetssäkring eller ackreditering av relevanta läroanstalter eller utbildningsprogram.

   c) De utfärdade kvalifikationernas äkthet, tillförlitlighet och verifierbarhet.

   d) Jämförbarhet och överensstämmelse mellan de avsedda läranderesultat eller kvalifikationsstandarder som är relevanta för tillämpningen av detta direktiv.

   e) Administrativt samarbete med medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen.

3. Kommissionen ska övervaka huruvida de tredjeländer som förtecknas i de delegerade akter som avses i punkt 2 fortsätter att uppfylla villkoren i punkt 2 a–e. Om kommissionen har välgrundade farhågor om att villkoren för att föra upp ett tredjeland på förteckningen inte längre är uppfyllda får den anta ett beslut om att tillfälligt upphäva tillämpningen av punkt 1 med avseende på det tredjelandet. Kommissionen ska utan dröjsmål informera det berörda tredjelandet och medlemsstaterna om det tillfälliga upphävandet och skälen till detta.

4. Det tillfälliga upphävande som avses i punkt 3 i denna artikel ska tillämpas till dess att kommissionen, efter sin bedömning, antingen upphäver det eller antar en delegerad akt i enlighet med artikel 36 för att avlägsna det berörda tredjelandet.

Kapitel 4
Regler för utövande av yrket

Artikel 17

Språkkunskaper

1. Yrkesutövare som får sina yrkeskvalifikationer erkända ska ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrket i den mottagande medlemsstaten.

2. En medlemsstat ska säkerställa att alla kontroller som utförs eller övervakas av den behöriga myndigheten för att kontrollera efterlevnad av skyldigheten enligt punkt 1 är begränsade till kunskapen i ett officiellt språk i den mottagande medlemsstaten eller ett förvaltningsspråk i den mottagande medlemsstaten, förutsatt att det också är ett officiellt språk i unionen.

3. Kontroller som genomförs i enlighet med punkt 2 får införas om det yrke som ska utföras har konsekvenser för patientsäkerheten. Kontroller får införas för andra yrken om det finns allvarliga och konkreta tvivel om att yrkesutövaren har tillräckliga språkkunskaper avseende den yrkesverksamhet som yrkesutövaren tänker utöva.

Kontroller får endast ske efter det att yrkeskvalifikationen har erkänts.

4. Alla kontroller av språkkunskaper ska stå i proportion till den verksamhet som ska utövas. Den berörda yrkesutövaren ska ha rätt att överklaga sådana kontroller enligt nationell lagstiftning.

Artikel 18

Användande av utbildningstitlar

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 ska den mottagande medlemsstaten säkerställa att de berörda personerna har rätt att använda utbildningstitlar som de tilldelats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, och den eventuella förkortningen av denna, på den andra medlemsstatens eller det tredjelandets språk. Den mottagande medlemsstaten får kräva att denna titel följs av namn och plats för den institution eller examensnämnd som utfärdat den. Om en utbildningstitel från en annan medlemsstat eller ett tredjeland kan förväxlas med en titel som i den mottagande medlemsstaten kräver kompletterande utbildning som personen i fråga inte har genomgått, får den mottagande medlemsstaten kräva att vederbörande använder utbildningstiteln från den medlemsstat eller det tredjeland som har utfärdat den i en lämplig form som den mottagande medlemsstaten anger.

Artikel 19

Användande av yrkestitlar

1. Om användandet av en yrkestitel för en av yrkesverksamheterna i fråga är reglerat i en mottagande medlemsstat, ska tredjelandsmedborgare vilka har tillstånd att utöva ett reglerat yrke med stöd av denna titel bära den yrkestitel som i den mottagande medlemsstaten motsvarar detta yrke och använda eventuell förkortning.

2. Om ett yrke är reglerat i den mottagande medlemsstaten genom en sådan sammanslutning eller organisation som avses i artikel 3.2 i direktiv 2005/36/EG, får tredjelandsmedborgare bara använda den yrkestitel eller den förkortning som sammanslutningen eller organisationen fastställt om de kan visa att de tillhör sammanslutningen eller organisationen.

   Om sammanslutningen eller organisationen för medlemskap kräver vissa kvalifikationer, får detta krav med avseende på tredjelandsmedborgare som innehar yrkeskvalifikationer endast göras gällande på de villkor som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 20

Anslutning till försäkringskassa

Medlemsstater som kräver att de personer som förvärvat sina yrkeskvalifikationer på deras territorium ska fullgöra en förberedande period av praktiktjänstgöring och/eller en period av yrkeserfarenhet för att få anslutas till en försäkringskassa, ska ge innehavare av bevis på yrkeskvalifikationer som läkare och tandläkare som förvärvats i andra medlemsstater eller tredjeländer dispens från detta krav.

Avdelning III
Erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd

Artikel 21

Tillämpningsområde

Denna avdelning är tillämplig när värdmedlemsstatens erkännande av en kvalifikation eller färdigheter som erhållits i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland och som innehas av en tredjelandsmedborgare utgör en faktor som avgör resultatet av ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd för arbetsändamål, inbegripet inom ett poängbaserat invandringssystem.

Artikel 22

Rätt till bedömning av kvalifikationer och färdigheter i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att sökande, om erkännande eller bedömning av kvalifikationer eller färdigheter utgör en faktor som avgör resultatet av ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd för arbetsändamål, har rätt att under det förfarandet få bedömt och beaktat följande:

   a) Deras formella kvalifikationer som erhållits i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

   b) Deras färdigheter som förvärvats genom yrkeserfarenhet eller annan erfarenhet.

2. Om det är relevant för det förfarandet får bedömningen ta hänsyn till information som lämnats av sökandens nuvarande eller potentiella arbetsgivare, särskilt när det gäller de uppgifter, ansvarsområden och färdigheter som krävs för den tjänst som erbjuds.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de kvalifikationer och färdigheter som avses i punkt 1 inte vägras enbart på grund av att de förvärvats i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att förfarandet för erkännande och bedömning är rättvist, inte medför onödiga bördor för sökande och är utformat för att underlätta en effektiv handläggning av ansökningar om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att erkännande- eller bedömningsresultaten läggs fram för sökanden i ett motiverat beslut. I beslutet ska det fastställas om tredjelandsmedborgarens kvalifikationer eller färdigheter

   a) erkänns och därmed behandlas som motsvarande den kvalifikationsnivå eller de andra kvalifikationskrav som är tillämpliga i samband med förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd,

   b) erkänns preliminärt, på villkor att sökanden genomför kompensationsåtgärder i enlighet med artikel 25.3,

   c) inte erkänns.

Artikel 23

Förfarandekrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje erkännande eller bedömning som avses i artikel 22 utförs inom ramen för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd och i enlighet med principerna om nödvändighet, proportionalitet och förenkling.

2. Om förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd inte kräver erkännande eller bedömning av kvalifikationer som ger tillträde till ett reglerat yrke på dess territorium, ska den mottagande medlemsstaten bedöma kvalifikationer eller färdigheter inom ramen för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd och ska inte kräva ett separat erkännande- eller bedömningsförfarande utanför det förfarandet. Medlemsstaten ska särskilt

   a) inte upprepa tidigare bedömningar eller kravet att lämna in bevis som redan finns tillgängliga för, eller kan erhållas av, de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten,

   b) integrera varje begäran om information eller styrkande handlingar för att genomföra erkännandet eller bedömningen i ansökan om att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, och inte kräva en separat ansökan om erkännande av kvalifikationer,

   c) begränsa dokumentationskraven till dem som är nödvändiga för bedömningen och rimligen tillgängliga för sökanden eller, med sökandens samtycke, för en nuvarande eller potentiell arbetsgivare som lämnar in bevis på sökandens vägnar,

   d) inte ta ut några separata eller ytterligare avgifter för bedömning eller erkännande av kvalifikationer eller färdigheter, förutom avgifter som kan tas ut för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd,

   e) säkerställa att bedömningen eller erkännandet av kvalifikationer eller färdigheter utförs inom tidsfristerna för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd och inte orsakar förseningar i behandlingen av den relevanta viseringen för längre vistelse eller ansökan om uppehållstillstånd.

Artikel 24

Erkännande av kvalifikationsnivåer

1. Om medlemsstaterna fastställer en kvalifikationsnivå för erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd ska de tillämpa nivåerna och deskriptorerna i den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF) enligt [bilaga III till förordning xxxx/xx/EU om inrättande av en ram för portabilitet av kompetens och kvalifikationer och om ändring av förordning (EU) 2018/1724 (rättsakten om kompetensportabilitet)].

   I detta syfte ska medlemsstaterna beakta alla relevanta befintliga jämförelser av tredjeländers kvalifikationsnivåer eller kvalifikationsramar med EQF.

2. Kvalifikationsnivån ska inte utgöra den enda delen av bedömningen utan ska beaktas tillsammans med kvalifikationens avsedda läranderesultat, varaktighet, innehåll, arbetsbörda, praktisk utbildning, yrkeserfarenhet och, i förekommande fall, omfattningen av den yrkesverksamhet som den ger tillträde till i en annan medlemsstat eller i det tredjeland där den utfärdades.

Artikel 25

Erkännande av kvalifikationer utan tillträde till reglerade yrken

1. Om medlemsstaterna utvärderar kvalifikationer för erkännande i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, och om denna utvärdering går utöver en jämförelse av kvalifikationsnivåerna i enlighet med artikel 24 och en allmän klassificering av studieområdet, ska de säkerställa att en strategi baserad på läranderesultat tillämpas, med fokus främst på att jämföra sökandens förvärvade färdigheter med den relevanta referenskvalifikationen. När så är möjligt ska bedömningen också beakta erfarenheter från icke-formellt lärande och färdigheter som förvärvats genom yrkeserfarenhet eller annan erfarenhet. Om information som är relevant för de färdigheter som krävs för den tjänst som erbjuds tillhandahålls från en nuvarande eller potentiell arbetsgivare får den, med den sökandes samtycke, också beaktas.

2. Medlemsstaterna ska erkänna en kvalifikation i samband med ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd om samtliga följande villkor är uppfyllda:

   a) Det finns inga väsentliga skillnader i kvalifikationsnivå.

   b) Det finns inga väsentliga skillnader i de avsedda läranderesultaten.

   c) Det finns inga berättigade tvivel om kvaliteten på det utbildnings- eller kvalifikationssystem inom vilket beviset på formella kvalifikationer har tilldelats.

3. Om väsentliga skillnader i de avsedda läranderesultaten eller kvalifikationsnivåerna fastställs, eller om medlemsstaten hyser berättigade tvivel på kvaliteten på det utbildnings- eller kvalifikationssystem inom vilket beviset på formella kvalifikationer har tilldelats i ett tredjeland, ska ett preliminärt erkännande beviljas, på villkor att sökanden genomför lämpliga kompensationsåtgärder inom en tydligt fastställd tidsram som fastställts av den mottagande medlemsstaten. När det gäller förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd ska den preliminärt erkända kvalifikationen behandlas som slutgiltigt erkänd. Den mottagande medlemsstaten ska, när det preliminära erkännandet beviljas, skriftligen informera sökanden om de kompensationsåtgärder som krävs, den tidsram inom vilken de ska slutföras och konsekvenserna av att inte slutföra dem inom den tidsramen. Ett framgångsrikt slutförande av kompensationsåtgärderna får endast krävas om sökanden därefter beviljas en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.

4. Kompensationsåtgärderna ska utformas för att åtgärda identifierade brister och ska väljas bland något av följande:

   a) Ett lämplighetsprov.

   b) Ett prov för yrkeskompetens.

c) En kompletterande kurs på upp till ett år.

5. Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna, om väsentliga skillnader i läranderesultat eller kvalifikationsnivå inte tillräckligt kan åtgärdas genom kompensationsåtgärder, vägra erkännande av kvalifikationer för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd. Ett beslut om att vägra erkännande av kvalifikationer ska inte automatiskt leda till att ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd avslås.

6. Vid tillämpning av punkterna 2, 3 och 4 avses med

a) *väsentlig skillnad i avsedda läranderesultat*: fall där de väsentliga kunskaper och färdigheter som krävs för att utöva ett visst yrke inte ingår i de avsedda läranderesultaten av tredjelandsmedborgarens utbildning, vilket leder till betydande skillnader i fråga om de väsentliga kunskaper och färdigheter som erhålls jämfört med dem som krävs av den mottagande medlemsstaten.

b) *väsentlig skillnad i kvalifikationsnivå*: fall där en tredjelandsmedborgares kvalifikationsnivå bedöms vara två eller flera nivåer under den utbildningsnivå som krävs av den mottagande medlemsstaten enligt deskriptorerna i EQF.

Artikel 26

Integrerat förfarande med erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Medlemsstaterna ska erbjuda sökande som ansöker om erkännande av kvalifikationer inom ramen för ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, och som också vill få tillträde till ett reglerat yrke, möjlighet att välja ett integrerat förfarande för erkännande. Detta förfarande ska uppfylla kraven i denna avdelning och i avdelning II. Efter ett framgångsrikt slutförande av det integrerade förfarandet för erkännande ska sökanden erhålla ett erkännande av kvalifikationer för förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd enligt artikel 22.5 a och för tillträdet till det reglerade yrket enligt artikel 4.

2. För sökande som inte väljer ett integrerat förfarande för erkännande ska medlemsstaterna säkerställa att erkännandeförfarandena i samband med förfarandet för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd och erkännandeförfarandena för tillträde till reglerade yrken är enhetliga. Myndigheterna ska beakta alla föregående bedömningar och kontroller av den tillhandahållna bevisningen som redan har utförts i tidigare förfaranden och får inte kräva att sökande lämnar in handlingar på nytt som redan har tillhandahållits i dessa förfaranden.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att information om både integrerade och separata erkännandeförfaranden finns lätt tillgänglig för sökande för att stödja ett välgrundat beslutsfattande.

4. Med sökandens samtycke får medlemsstaterna informera en nuvarande eller potentiell arbetsgivare om resultatet av det erkännande eller den bedömning som avses i punkt 1, särskilt om detta resultat är relevant för ett förfarande för anställningsbaserat erhållande.

Avdelning IV
Gemensamma bestämmelser

Artikel 27

Handlingar och formföreskrifter

1. Om de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten beslutar om erkännande av en kvalifikation i enlighet med avdelning II eller artikel 26, får dessa myndigheter endast kräva de typer av handlingar och intyg som förtecknas i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG. Om de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten beslutar om erkännande av en kvalifikation i enlighet med artiklarna 24 och 25 som en del av ett förfarande för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, får dessa myndigheter för erkännandet av kvalifikationen endast kräva de typer av handlingar som förtecknas i punkt 1 b i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG. Denna begränsning av de handlingar som kan krävas för att erkänna en kvalifikation påverkar inte eventuella andra krav på handlingar som är tillämpliga enligt unionsrätten eller nationell rätt för den del av prövningen av ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd som inte har något samband med erkännandet av kvalifikationen.

2. Om de begärda handlingarna ska tillhandahållas av en annan medlemsstat eller ett tredjeland ska vid tillämpningen av detta direktiv hänvisningarna till ”ursprungsmedlemsstat” eller ”den medlemsstat [den utländske medborgaren/han] kommer från” i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG förstås som hänvisningar till den andra medlemsstaten eller tredjelandet, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Om den mottagande medlemsstaten ställer krav avseende datumet för utfärdande av de handlingar som avses i punkt 1 d, e och f i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG ska den godta handlingar som utfärdats inom tre månader före den dag då de lämnades in.

   Medlemsstater, organ och andra juridiska personer inblandade i förfarandet ska behandla överlämnade uppgifter konfidentiellt.

4. Om det finns berättigade tvivel får den mottagande medlemsstaten, efter att ha inhämtat sökandens samtycke, kräva att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller ett tredjeland bekräftar äktheten av de intyg och bevis på formella kvalifikationer som tilldelats i den andra medlemsstaten eller det tredjelandet.

5. Om en digital referens utfärdas inom en betrodd ram enligt förordning (EG) nr 910/2014 ska den presumeras vara autentisk såvida inte den behöriga myndigheten har konkreta och specifika indikationer på att referensen inte är autentisk.

6. Om det finns berättigade tvivel, och om bevis på formella kvalifikationer enligt definitionen i artikel 3 e har utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat och innefattar utbildning som erhållits helt eller delvis vid en inrättning som etablerats lagligt i en annan medlemsstat, ska den mottagande medlemsstaten ha rätt att hos det behöriga organet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats kontrollera

   a) huruvida utbildningskursen vid den inrättning som gav utbildningen har godkänts formellt av utbildningsanstalten i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

b) huruvida det utfärdade beviset på formella kvalifikationer är detsamma som skulle ha utfärdats om kursen hade följts helt och hållet i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats,

c) huruvida beviset på formella kvalifikationer ger samma yrkesrättigheter i den medlemsstat där examensbeviset har utfärdats.

7. Om det finns berättigade tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i ett tredjeland eller en medlemsstat bekräftar att den sökande inte är föremål för ett temporärt upphävande av rätten att utöva yrket eller förbjudits att utöva det till följd av en grav yrkesmässig försummelse eller fällande dom på grund av brottslig handling i samband med den sökandes yrkesutövning.

8. Om sökanden vederbörligen dokumenterar att denne trots rimliga ansträngningar inte har kunnat erhålla de handlingar som avses i punkt 1 eller den mottagande medlemsstaten inte kan erhålla de bekräftelser som avses punkt 4 eller 7 i denna artikel från tredjelandet, ska den mottagande medlemsstaten bedöma genomförbarheten av och, om så är lämpligt, använda alternativa metoder för att bedöma kvalifikationer, färdigheter eller andra bevis. Dessa metoder får omfatta affidavit, tredjepartsbedömningar, intervjuer eller ansedda utvärderingsramar såsom kvalifikationspass, utformade för flyktingar och utsatta migranter. Den mottagande medlemsstaten ska säkerställa att sökande inte missgynnas otillbörligt på grund av dessa omständigheter och ska grunda sina beslut på tillgängliga och rimliga bevis.

9. Om en mottagande medlemsstat av sina medborgare kräver edsavläggelse eller en högtidlig försäkran för tillträde till ett reglerat yrke och ordalydelsen i denna ed eller förklaring inte kan användas av en tredjelandsmedborgare, ska den mottagande medlemsstaten säkerställa att den berörde kan använda passande och likvärdiga formuleringar.

10. Medlemsstaterna ska godta de handlingar som avses i punkt 1 på vilket som helst av unionens officiella språk.

Artikel 28

Stödtjänster för äkthetsbedömning

1. Kommissionen ska tillhandahålla stödtjänster för bedömning av äkthet.

2. Genom att tillhandahålla dessa tjänster ska kommissionen stödja medlemsstaterna i erkännandet av kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland genom att erbjuda bedömningar av äktheten hos inlämnade bevis på formella kvalifikationer.

3. På begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat ska kommissionen bedöma äktheten av kvalifikationer, utbildningsbevis, examensbevis eller andra bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i ett tredjeland och som lämnats in i samband med en ansökan som omfattas av detta direktiv, särskilt genom att använda digitala verktyg, internationella databaser och genom samarbete med tredjeländer och utbildnings- och yrkesorganisationer. Begäran ska lämnas in elektroniskt och åtföljas av de handlingar som krävs för bedömningen och bevis på betalning av eventuella tillämpliga avgifter som avses i punkterna 7 och 8.

4. Kommissionen ska förse den begärande medlemsstaten med en underbyggd bedömning av äktheten, inbegripet detaljerade förklaringar av utvärderingsprocessen och resultaten. Denna bedömning ska vara rådgivande och ska inte vara bindande för

medlemsstaternas behöriga myndigheter, som ska förbli ensamt ansvariga för beslutet om erkännande.

5. Vid tillämpning av punkt 3 ska kommissionen ges befogenhet att ingå administrativa överenskommelser, som syftar till att underlätta det informationsutbyte som krävs för att bedöma äktheten, med behöriga myndigheter i tredjeländer och med internationella organ eller yrkesorganisationer som ansvarar för utfärdande eller ackreditering av kvalifikationer. Kommissionen ska när så är relevant samarbeta med unionens delegationer i tredjeländer och EU:s byråer. Sådana överenskommelser får inte skapa bindande skyldigheter för unionen enligt internationell rätt.

6. Kommissionen ska besvara en begäran som lämnats in enligt punkt 3 inom tre veckor från mottagandet av den fullständiga dokumentation som avses i den punkten. Om kommissionen inte kan tillhandahålla en bedömning inom den perioden, särskilt på grund av behovet av att erhålla information från en myndighet eller ett organ i ett tredjeland som avses i punkt 3, ska den utan dröjsmål informera den begärande behöriga myndigheten och ange skälen till förseningen och den förväntade tidsramen för slutförandet.

7. Kommissionen får ta ut en kostnadstäckande avgift av den begärande behöriga myndigheten för tillhandahållandet av den bedömning som avses i punkt 3.

8. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta enhetliga regler om

   a) beräkningsmetoden för att fastställa kostnadstäckningen,

   b) tillämpliga avgiftsbelopp och betalningsvillkor,

   c) särskilda fall där avgiftsbefrielser eller avgiftssänkningar tillämpas, särskilt för personer som beviljats internationellt skydd eller sökande i bevisligen utsatta situationer.

   Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.

9. När det gäller personuppgifter som behandlas för tillhandahållande av stödtjänster för bedömning av äkthet ska kommissionen fungera som personuppgiftsansvarig i den mening som avses i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725 och ska, i enlighet med artikel 33 i den förordningen, säkerställa säkerheten i behandlingen genom att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, med beaktande av den typ av personuppgifter som behandlas, inbegripet när inlämnade handlingar oavsiktligt kan innehålla de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i punkt 10.

10. För att utföra de uppgifter som avses i punkt 3 får kommissionen behandla följande kategorier av personuppgifter, i den utsträckning som är absolut nödvändig för en viss bedömning:

   a) Sökandens identifieringsuppgifter i de bevis på formella kvalifikationer som lämnats in.

   b) Uppgifter som rör inlämnade kvalifikationer, utbildningsbevis, examensbevis eller andra bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i ett tredjeland, inklusive utfärdande läroanstalt, utfärdandedatum, studieområde och studienivå samt eventuella identifierare eller säkerhetsdetaljer i handlingen.

   Kommissionen får inte behandla särskilda kategorier av personuppgifter i den mening som avses i artikel 10 i förordning (EU) 2018/1725. Om dokumentation som lämnas in av en behörig myndighet oavsiktligt innehåller sådana uppgifter ska

kommissionen säkerställa att dessa uppgifter inte lagras och att de raderas utan dröjsmål.

11. Personuppgifter som behandlas i syfte att bedöma äkthet ska lagras endast så länge som det är nödvändigt för detta ändamål och under inga omständigheter längre än 12 månader från den dag då bedömningen lämnades till den begärande behöriga myndigheten, såvida inte en längre period är nödvändig för ett pågående överklagande, en pågående revision eller en pågående utredning, i vilket fall uppgifterna ska raderas utan dröjsmål därefter.

12. Kommissionen ska regelbundet rapportera om stödtjänster för bedömning av äkthet för att säkerställa öppenhet och fortsatta förbättringar. Medlemsstaterna uppmanas att ge återkoppling för att underlätta förbättringar av tillhandahållandet av tjänster.

13. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att fastställa de organisatoriska och tekniska åtgärder som är nödvändiga för tillhandahållandet av stödtjänster och för säkerheten vid behandling av personuppgifter, inbegripet när det gäller de system som används för utbyte av begäranden och styrkande handlingar mellan kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter, åtkomst till sådana system, de gränssnitt som görs tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter, de datakällor som ska konsulteras och arrangemang för att hålla dem uppdaterade samt den administrativa och operativa förvaltningen av dessa tjänster.

Artikel 29

Erkännandeförfarande

1. Vid förfaranden enligt avdelning II och enligt artikel 26 ska den mottagande medlemsstaten säkerställa att

   a) den behöriga myndigheten bekräftar mottagandet av ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer inom en månad från mottagandet och underrättar sökanden om eventuellt saknade handlingar,

   b) förfarandet för att granska en ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer slutförs så snart som möjligt och resulterar i att ett vederbörligen motiverat beslut fattas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet inom tre månader efter det att sökanden lämnade in den fullständiga ansökan med de begärda bevisen.

   Den tidsfrist som anges i första stycket b får förlängas med en månad, utom i fall som omfattas av avdelning II kapitel 3.

2. Vid förfaranden enligt avdelning III, utom de som omfattas av artikel 26, ska erkännandet inte förlänga, tillfälligt upphäva eller på annat sätt påverka tidsfrister eller förfarandefrister som enligt unionsrätten eller nationell rätt är tillämpliga på prövningen av och beslutet om ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd. Medlemsstaterna ska säkerställa att organisationen av erkännandeförfarandet inte undergräver en effektiv behandling av ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd inom de tillämpliga tidsfristerna.

3. Beslutet om ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer, eller underlåtenhet att fatta ett beslut inom tidsfristen, kan överklagas enligt nationell rätt.

4. Sökande ska få regelbundna uppdateringar om hur deras ansökan fortskrider och om dess aktuella status, inbegripet information om det specifika skedet i förfarandet.

5. Den mottagande medlemsstaten ska erbjuda sökande att välja att ta emot meddelanden, såsom mottagningsbevis, beslut och all annan information som rör förfarandet, på ett av den medlemsstatens officiella språk eller på minst ett annat språk som vanligen talas av inkommande tredjelandsmedborgare eller tredjelandsmedborgare som redan är lagligen bosatta i den medlemsstaten.

Artikel 30

Tillgång till förfaranden för erkännande

1. Den mottagande medlemsstaten ska säkerställa att erkännandeförfarandena kan slutföras på distans och på elektronisk väg och att tredjelandsmedborgare som inte är bosatta i den medlemsstaten kan få tillgång till och slutföra erkännande enligt avdelningarna II och III på distans från sitt bosättningsland. En sådan möjlighet ska inte hindra de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten från att begära bestyrkta kopior i ett senare skede, om det finns berättigade tvivel och om det är absolut nödvändigt.

2. Den mottagande medlemsstaten ska bevilja eller förlänga giltighetstiden för uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som uppfyller samtliga följande villkor:

   a) De är lagligen bosatta i den mottagande medlemsstaten.

   b) De kan visa att de fortlöpande anstränger sig för att få anställning inom det berörda yrket, såsom registrering hos en offentlig arbetsförmedling, inlämnande av platsansökningar eller ett villkorat erbjudande om anställning.

   c) De har ansökt om erkännande av sina yrkeskvalifikationer enligt avdelning II eller artikel 26 minst fyra månader innan deras visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd löper ut.

   Medlemsstaterna ska säkerställa att uppehållstillståndet förblir giltigt under erkännandeförfarandet, även när det uppstår förseningar i förfarandet som inte kan tillskrivas sökanden.

3. Medlemsstaterna ska bevilja eller förlänga giltighetstiden för uppehållstillstånd för den period som krävs för att slutföra de kompensationsåtgärder som krävs enligt artikel 9 för tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta i medlemsstaten, såvida det inte vid tidpunkten för ansökan om erkännande av deras yrkeskvalifikationer kan fastställas att tredjelandsmedborgaren inte uppfyller de övriga villkoren för utfärdande av ett sådant tillstånd.

Artikel 31

Avgifter

1. En mottagande medlemsstat ska antingen avstå från avgifter för erkännandeförfaranden och kompensationsåtgärder eller, utom i de fall som anges i artikel 23.2 d, säkerställa att de avgifter som tas ut inte överstiger de faktiska kostnaderna för att tillhandahålla tjänsten till sökande.

2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna ta ut schablonavgifter om de kan motiveras av den genomsnittliga kostnaden för att tillhandahålla tjänsten till sökande.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att detaljerad information om avgiftsstrukturen och motiveringen för eventuella avgifter som tas ut som en del av erkännandeprocessen är allmänt tillgänglig och lättåtkomlig och ska aktivt informera de sökande om denna information innan erkännandeprocessen inleds.

Artikel 32

Tillhandahållande av information

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredjelandsmedborgare, oavsett om de är bosatta inom eller utanför medlemsstaternas territorium, har tillgång till aktuell, heltäckande och användarvänlig information och stöd om förfaranden för erkännande av kvalifikationer enligt detta direktiv.

2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta följande aspekter:

   a) Tillämpliga rättsliga och administrativa krav.

   b) Förfarandesteg, förväntade tidsfrister och tillämpliga kostnader.

   c) Rättigheter och skyldigheter för sökande.

   d) Tillgängliga rättsmedel, överklagandemekanismer och klagomålsförfaranden.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som de tillhandahåller i enlighet med punkt 2 tydligt skiljer mellan och förklarar de olika förfaranden som fastställs i avdelningarna II och III.

4. I tillämpliga fall ska medlemsstaterna tillhandahålla heltäckande information om kompensationsåtgärder, inbegripet anpassningsperioder, lämplighetsprov, prov för yrkeskompetens och kompletterande kurser, i enlighet med artiklarna 9 och 25, som omfattar deras organisation, villkor, skyldigheter för sökande och andra relevanta praktiska arrangemang.

5. I tillämpliga fall ska medlemsstaterna tillhandahålla heltäckande information om eventuella kompletterande åtgärder som är tillgängliga för tredjelandsmedborgare, inbegripet språkkurser och integrationsstöd, omskolnings- eller kompetenshöjningsvägar och kopplingar till arbetsförmedlingar.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att flyktingar och personer som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med förordning (EU) 2024/1347 har tillgång till skräddarsydda informations-, hjälp- och stödtjänster, med beaktande av deras särskilda rättsliga status, behov och sårbarheter.

7. För att underlätta enhetlighet och användarvänlighet ska medlemsstaterna, när så är lämpligt, organisera tillhandahållandet av information genom samordnade eller rationaliserade arrangemang, inbegripet digitala plattformar, och de nationella stödcentrumens verksamhet i enlighet med artikel 34.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som avses i denna artikel också görs tillgänglig på befintliga unionsverktyg och unionsplattformar.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som tillhandahålls enligt denna artikel regelbundet ses över och hålls uppdaterad. De ska införa mekanismer för att samla in och analysera återkoppling från tredjelandsmedborgare i syfte att förbättra informationens och stödtjänsternas kvalitet, tydlighet, tillgänglighet och enhetlighet.

10. Medlemsstaterna och de berörda behöriga myndigheterna ska säkerställa konfidentialiteten för personuppgifter och känsliga uppgifter som erhålls i samband

med tillhandahållande av information och stöd, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.

Avdelning V
Rapportering och slutbestämmelser

Artikel 33

Gruppen för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

2. En grupp för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer (*gruppen*) inrättas som en rådgivande grupp till kommissionen.

3. Gruppen ska ha följande uppgifter:

   a) Främja en enhetlig tillämpning av direktivet.

   b) Bidra till ett effektivt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen i frågor som omfattas av detta direktiv.

   c) Ge kommissionen råd, när så är lämpligt, under ett tidigt skede av utarbetandet av utkast till genomförandeakter som ska antas enligt detta direktiv.

   d) Bidra till ett smidigt samarbete med andra relevanta expertgrupper.

   e) Underlätta utbytet av erfarenheter och bästa praxis för en effektiv och ändamålsenlig organisation av erkännandet av tredjelandsmedborgares kvalifikationer, bland annat genom att nå ut till yrkesverksamma, deras representativa organisationer och arbetsmarknadens parter, kvalitetssäkringsorgan och nätverk för erkännande av kvalifikationer.

4. Varje medlemsstat ska utse en företrädare och en suppleant till gruppen.

5. En företrädare för kommissionen ska vara ordförande i gruppen. Kommissionen ska tillhandahålla gruppens sekretariat.

   Kommittén ska anta sin arbetsordning på förslag av kommissionen.

6. Gruppen ska sammanträda regelbundet så att den effektivt kan utföra sina uppgifter enligt detta direktiv.

Artikel 34

Rådgivningscentrum

De rådgivningscentrum som utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 57b i direktiv 2005/36/EG ska bistå tredjelandsmedborgare med det erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer som föreskrivs i det här direktivet, bland annat genom samarbete, när så är lämpligt, med arbetsgivare, andra kontaktpunkter och myndigheter i andra medlemsstater och tredjeländer.

Rådgivningscentrumen ska verka utan att det påverkar andra behöriga myndigheters ansvar enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 35

Varningsmekanism

Om en nationell myndighet eller domstol begränsar eller förbjuder en tredjelandsmedborgare, även tillfälligt, att på en medlemsstats territorium helt eller delvis utöva någon av de yrkesverksamheter som anges i artikel 56a.1 i direktiv 2005/36/EG, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i alla övriga medlemsstater. För detta ändamål ska artikel 56a i direktiv 2005/36/EG gälla i tillämpliga delar.

Artikel 36

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 12.3 och 16.2 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med detta direktivs ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12.3 och 16.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 12.3 och 16.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 37

Statistik

1. Senast den [31 maj året efter det tredje året av ikraftträdandet] och därefter årligen ska medlemsstaterna till kommissionen rapportera statistik om genomförandet av

detta direktiv. Statistiken ska omfatta det föregående kalenderåret och innehålla följande uppgifter:

a) Antalet mottagna och behandlade ansökningar och fattade beslut, uppdelat efter

i) medborgarskap,

ii) yrke

iii) status (dvs. den uppehålls- eller migrationsstatus enligt vilken tredjelandsmedborgaren befinner sig eller vill befinna sig i unionen),

iv) typ av förfarande (förfaranden enligt artikel 6; enligt avdelning II, kapitel 2; enligt avdelning II, kapitel 3; enligt artiklarna 24, 25 och 26),

v) resultatet av beslutet (positivt; positivt med partiellt tillträde; positivt med kompensationsåtgärd, uppdelad efter typ av kompensationsåtgärd; negativt).

b) Andelen ansökningar som är fullständiga vid den första inlämningen.

c) Den genomsnittliga handläggningstiden för ansökningar.

d) Det genomsnittliga antalet informationsutbyten per ärende.

e) Antalet äkthetskontroller som begärts.

2. Kommissionen ska offentliggöra en sammanfattning av de uppgifter som lämnats i enlighet med punkt 1.

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer som inrättats genom artikel 58.1 i direktiv 2005/36/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 39

Rapporter

1. Senast den 31 maj [året efter det tredje året av ikraftträdandet] och därefter vart femte år ska medlemsstaterna lämna in en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. Rapporten ska innehålla följande uppgifter avseende erkännandet av kvalifikationer i samband med förfaranden för tillträde till reglerade yrken och för att erhålla en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd:

a) Handläggningstider för ansökningar.

b) Resultat.

c) Användarerfarenheter.

d) Resultat av översynen av förfarandena, inbegripet identifierade begränsningar och områden som behöver förbättras.

Som en del av utarbetandet av rapporten ska medlemsstaterna samla in återkoppling från arbetsgivare, yrkesorganisationer, tredjelandsmedborgare och andra berörda parter.

2. Tidigast sju år efter den dag då detta direktiv har införlivats ska kommissionen göra en utvärdering av direktivet och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet och rådet. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Artikel 40

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [2 år efter ikraftträdandet]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

   När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 41

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 42

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*
[...]	*[...]*

FINANSIERINGSÖVERSIKT OCH DIGITAL ÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1 Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer

1.2 Berörda politikområden

Sysselsättning, socialpolitik och inkludering. Initiativet är även relevant för politikområdet den inre marknaden (erkännande av yrkeskvalifikationer) och för politikområdet migration och inrikes frågor (laglig migration och integration av tredjelandsmedborgare), med tanke på dess samband med direktiv 2005/36/EG och med unionens regelverk om laglig migration.

1.3 Mål

1.3.1 *Allmänt/allmänna mål*

Att underlätta erkännandet av kvalifikationer som innehas av tredjelandsmedborgare och på så sätt bidra till att åtgärda bristen på arbetskraft och kompetens i unionen.

1.3.2 *Specifikt/specifika mål*

Specifikt mål nr…

1. Rationaliserade erkännandesystem inom och mellan medlemsstaterna: bättre anpassning och konsekvens mellan nationella erkännandesystem runtom i EU, och samstämmighet inom medlemsstaterna mellan erkännandeförfarandena för tillträde till reglerade yrken och dem som ingår i migrationssystemen.

2. Minskad rättslig och administrativ komplexitet för att erkänna tredjelandsmedborgares kvalifikationer: tydligare och mindre betungande krav, dokumentationssteg och förfarandesteg för sökande tredjelandsmedborgare, arbetsgivare och myndigheter, däribland minskade administrativa moment och ökad användarvänlighet.

3. Mer förtroende och förståelse för kvalifikationer som erhållits i tredjeländer: bättre transparens, jämförbarhet och förtroende för kvalifikationer från tredjeländer inom EU, genom förbättrad tillgång till information och mekanismer till stöd för bedömningen av utländska kvalifikationer och färdigheter.

1.3.3 *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

För sökande tredjelandsmedborgare: kortare och mer förutsägbara erkännandeförfaranden, tydligare information om kraven och en faktisk möjlighet att få kvalifikationer erhållna utanför unionen erkända, med tillhörande ökad sannolikhet att få en anställning som motsvarar den egna kvalifikationsnivån och minskad förekomst av överkvalificering. För arbetsgivare, däribland små och medelstora företag: snabbare tillgång till erkända yrkesutövare, minskade administrativa kostnader i samband med anställning och bättre möjlighet att tillsätta lediga tjänster i sektorer med strukturell brist, däribland hälso- och sjukvård. För behöriga myndigheter och medlemsstaterna: mindre administrativ börda och dubbelarbete, mer konsekvent beslutsfattande och mer kraftfulla kanaler för bevis och samarbete för att kunna identifiera och vidta åtgärder mot bedräglig

dokumentation. För unionen som helhet: ett mätbart bidrag till hanteringen av bristen på arbetskraft och kompetens och till samstämmigheten i unionens strategi för laglig migration.

1.3.4 *Prestationsindikatorer*

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Allmänt mål

a) Andel tredjelandsmedborgare i anställning som motsvarar deras kvalifikationer inom 12 månader efter ankomsten

b) Antal erkännandeförfaranden som inleds och slutförs per år av tredjelandsmedborgare

Specifikt mål 1

a) Andel ärenden som kräver parallella inlämningar (dubbla kvalifikationskontroller i erkännande- och migrationsförfaranden)

b) Antal ärenden som kräver ny inlämning eller ytterligare upplysningar, som andel av det totala antalet ansökningar

c) Andel ansökningar om erkännande som lämnas in digitalt

Specifikt mål 2

a) Genomsnittlig handläggningstid från början till slut per erkännandeförfarande, per medlemsstat och typ av förfarande

b) Genomsnittligt antal handlingar som begärs per ansökan, inklusive bestyrkta översättningar

c) Uppskattad kostnad för sökanden per erkännandeförfarande Andel fullständiga ansökningar vid första inlämningen

Specifikt mål 3

a) Antal äkthetskontroller som handläggs via tjänsten på EU-nivå per år

b) Andel behöriga myndigheter som rapporterar tillräcklig information om tredjeländers kvalifikationssystem för att fatta beslut i tid utan att begära ytterligare dokumentation eller kompensationsåtgärder

c) Handläggningstid för sektorsyrken inom kanalen för automatiskt erkännande

1.4 **Förslaget eller initiativet avser**

☑ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd** [1]

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.5 **Grunder för förslaget eller initiativet**

[1] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.5.1 *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

På kort sikt kommer medlemsstaterna att behöva införliva direktivets gemensamma förfaranderegler (tidsramar, informationskrav, gemensamma kontaktpunkter) inom den två år långa tidsfristen för införlivande. Kommissionen kommer att behöva inrätta autentiseringstjänsten och göra den operativ och anta alla de genomförandeåtgärder som behövs för att specificera vilka yrken som är aktuella för automatiskt erkännande. På längre sikt kommer fullskalig drift av kanalen för automatiskt erkännande och av autentiseringstjänsten att kräva fortlöpande samordning med medlemsstaterna, behöriga myndigheter och tredjeländer, regelbunden översyn av förteckningen över yrken som omfattas samt övervakning av genomförandet.

1.5.2 *Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på EU-nivå (ex ante): Erkännandet av kvalifikationer från tredjeländer hanteras för närvarande genom olikartade nationella förfaranden, utan någon gemensam unionsram motsvarande direktiv 2005/36/EG för rörlighet inom EU. Denna fragmentering medför dubbla äkthetskontroller i olika medlemsstater, inkonsekventa resultat för sökande med jämförbara kvalifikationer samt avsaknad av den tillitsinfrastruktur som behövs för att underbygga automatiskt erkännande inom yrken med akut arbetskraftsbrist. Enskilda medlemsstater kan inte själva åstadkomma samma stordriftsfördelar som en gemensam tjänst för äkthetsverifiering och inte heller säkerställa den gränsöverskridande konsekvens som behövs för att bygga ömsesidigt förtroende mellan behöriga myndigheter.

Förväntat europeiskt mervärde (ex post): En gemensam unionsram förväntas minska dubbelarbetet och verifieringskostnaderna runtom i medlemsstaterna, öka konsekvensen hos och snabbheten på erkännandebesluten och stärka unionens kollektiva förmåga att komma till rätta med arbetskrafts- och kompetensbrist, på ett sätt som ingen enskild medlemsstat kan åstadkomma på egen hand.

1.5.3 *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Erfarenheten med direktiv 2005/36/EG visar att en gemensam unionsram för erkännande, i kombination med strukturerat administrativt samarbete (nätverk av behöriga myndigheter, informationssystemet för den inre marknaden), avsevärt kan minska tidsramarna för erkännande och förbättra konsekvensen. Samtidigt framgår det också att rent frivilligt samarbete (så som prövats i samband med politiskt alternativ 1 i konsekvensbedömningen) är otillräckligt för att uppnå jämförbara resultat på unionsnivå. Direktivets befintliga minimikrav för utbildning för ett antal yrken ger en ytterligare lärdom, då det framgår att en överenskommelse om de gemensamma materiella standarderna, och inte enbart förfaranderegelerna, i sig kan utgöra en grund för att bygga förtroende och samarbete mellan behöriga myndigheter: ett exempel som är relevant för utformningen av kanalen för automatiskt erkännande enligt detta initiativ. Rådets rekommendation av den 22 december 2020 om en övergripande strategi för erkännande av tredjelandsmedborgares kvalifikationer ger en liknande lärdom, då dess icke-bindande, frivilliga strategi inte har lett till den konvergens- eller konsekvensnivå

som behövs i medlemsstaterna, vilket stärker argumentet för de mer bindande åtgärder som föreslås enligt detta initiativ. Erfarenheten från den tyska federala erkännandelagen visar att formaliserade erkännandeförfaranden för utländska kvalifikationer kan kopplas till en mätbar ökad sannolikhet att personer får anställningar som motsvarar deras kvalifikationer.

1.5.4 *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Detta förslag är förenligt med kommissionens förslag till den fleråriga budgetramen 2028–2034. Det skapar synergier med åtgärd 1 i initiativet för kompetensportabilitet, med direktiv 2005/36/EG i dess lydelse enligt åtgärd 2 och med instrument inom ramen för paketet om rättvis rörlighet för arbetskraften och EU:s talangpool.

1.5.5 *Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

Det rekommenderade finansieringsalternativet är direkt finansiering från unionens budget, eftersom initiativet kräver utveckling, utbyggnad och drift av ett gemensamt europeiskt autentiseringssystem som kommer att användas i alla medlemsstater. En centralt finansierad lösning säkerställer stordriftsfördelar, undviker dubbla kostnader och garanterar interoperabilitet och konsekvent genomförande i hela unionen.

Alternativa tillvägagångssätt baserade på separata nationella utvecklingsvägar eller decentraliserad finansiering skulle kräva flera parallella investeringar, öka integrationskostnaderna och skapa risker för fragmentering och inkonsekvent genomförande. Med finansiering genom befintliga unionsprogram och budgetmedel kan initiativet bygga på befintlig digital infrastruktur och expertis, samtidigt som det säkerställs att unionens medel används ändamålsenligt. Där så är lämpligt kommer befintliga resurser att omfördelas till stöd för initiativets genomförande.

Det nuvarande förslaget medför ytterligare personalkostnader under rubrik 4 i förslaget för den fleråriga budgetramen 2028–2034, eftersom det är en ny åtgärd. För operativa kostnader bygger det på kommissionens förslag till planerna för nationellt och regionalt partnerskap och på dess EU-facilitet under rubrik 1 i den fleråriga budgetramen 2028–2034, under förutsättning att den antas och med förbehåll för EU:s årliga budgetförfarande.

1.6 **Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser**

☐ **begränsad varaktighet**

- ☐ verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☑ **obegränsad varaktighet**

Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7 **Planerad(e) genomförandemetod(er)**[(2)]

☐ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

☑ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga finansiella garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga finansiella garantier

☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

☐ organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

[...]

2. FÖRVALTNING

2.1 Regler om uppföljning och rapportering

(2) Närmare förklaringar av de olika genomförandemetoderna med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på webbplatsen Budgpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet kontinuerligt genom de indikatorer som fastställs i avsnitt 1.3.4, med hjälp av administrativa data som rapporteras av medlemsstaternas behöriga myndigheter, autentiseringstjänstens uppgifter om ärendebelastning och handläggningstider samt de behöriga myndigheternas regelbundna undersökningar. Medlemsstaterna kommer att rapportera om införlivandet och om de nationella erkännandeförfarandenas funktion i enlighet med rapporteringsskyldigheterna i direktivet. Kommissionen kommer att utföra en utvärdering i enlighet med riktlinjerna för bättre lagstiftning inom sju år efter tidsfristen för införlivandet och kommer då att bedöma ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet, relevans och EU-mervärde mot de allmänna och specifika målen.

2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1 *Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Direkt förvaltning enligt artikel 62.1 a i budgetförordningen är den genomförandemetod som föredras, eftersom åtgärderna kommer att genomföras av Europeiska kommissionen, särskilt generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering (GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering), som kommer att säkerställa samordningen med medlemsstaterna och de olika berörda parterna.

2.2.2 *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Kontrollerna är en del av det interna kontrollsystemet för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering. Den nya verksamheten kommer att omfattas av samma strategi för riskidentifiering och riskreducering.

2.2.3 *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Kontrollerna är införlivade i det interna kontrollsystemet för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering. Den nya verksamheten kommer att ge upphov till obetydliga ytterligare kostnader för kontroll på GD-nivå.

2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Kommissionen ska säkerställa att unionens ekonomiska intressen skyddas, i samband med genomförandet av åtgärder som finansieras, genom att vidta förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och genom att belopp som otillbörligt betalats ut återkrävs samt, om oriktigheter upptäcks, genom effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Kommissionen har befogenhet att utföra kontroller och undersökningar på plats i enlighet med detta beslut och i enlighet med rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter. Vid behov ska utredningar utföras av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

3. **FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER**

3.1 **Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten**

Befintliga budgetposter

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.						
Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. (3)	från Efta-länder (4)	från kandidatländer och potentiella kandidater (5)	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
1	Ska fastställas efter antagandet av den fleråriga budgetramen och i samband med det årliga budgetförfarandet för EU-	Diff./Icke-diff.	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	NEJ

(3) Differentierade respektive icke-differentierade anslag.
(4) Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.
(5) Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

	faciliteten – efterträdare till 07 02 04 00 –EaSI-delen inom ESF+					

Nya budgetposter som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetpost	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidater	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål

3.2 **Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen**

3.2.1 *Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

☑ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

3.2.1.1 *Anslag i den antagna budgeten*

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen			Nummer				1 – Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, jordbruk, välstånd i landsbygdsområden och marina områden och säkerhet			
GD: Sysselsättning, socialpolitik och inkludering			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2028–2034**
Driftsanslag										
Budgetpost – efterträdare till 07 02 04	Åtagande	(1a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
	Betalningar	(2a)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program [6]										
Budgetpost		(3)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	**Ej tillämpligt**

[6] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering	Åtagande	=1a+1b+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
	Betalningar	=2a+2b+3	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
Rubrik 1			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2028–2034**
TOTALA driftsanslag	Åtagande	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Betalningar	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtagande	=4+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Betalningar	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer					
GD: <.....>	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**TOTALT budgetram 2021–2027**	
Driftsanslag						

Budgetpost	Åtaganden	(1a)					**0,000**
	Betalningar	(2a)					**0,000**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)					**0,000**
	Betalningar	(2b)					**0,000**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program [7]							
Budgetpost		(3)					**0,000**
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1a+1b+3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Betalningar	=2a+2b+3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
GD: <.....>			År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
Driftsanslag							
Budgetpost	Åtaganden	(1a)					**0,000**
	Betalningar	(2a)					**0,000**
Budgetpost	Åtaganden	(1b)					**0,000**
	Betalningar	(2b)					**0,000**
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program [8]							

[7] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Budgetpost		(3)						**0,000**
TOTALA anslag för GD <.....>	Åtaganden	=1a+1b+3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
	Betalningar	=2a+2b+3	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

Rubrik 1			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
TOTALA driftsanslag	Åtagandena	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Betalningar	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag under RUBRIK 1 i den fleråriga budgetramen	Åtagandena	=4+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	Betalningar	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2021–2027**

(8) Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA driftsanslag (alla driftsposter)	Åtaganden	(4)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
	Betalningar	(5)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)		(6)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	**Ej tillämpligt**
TOTALA anslag under rubrikerna 1–3 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
	Betalningar	=5+6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m**.
Rubrik i den fleråriga budgetramen			4				”Administrativa utgifter” [9]			
GD: Sysselsättning, socialpolitik och inkludering			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
Personalresurser			0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
Övriga administrativa utgifter			0	0	0	0	0	0	0	**0**
TOTALT GD Sysselsättning,	Anslag		0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**

[9] Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

socialpolitik och inkludering									
TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen		(summa åtaganden = summa betalningar)	**0,582**		**0,582**		**0,582**	**0,582**	**4,074**

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

		År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efter följande år**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**
	Betalningar	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	**p.m.**

Den personal som behövs för att genomföra detta förslag har uppskattats till 3 heltidsekvivalenter, varav 1 omfördelas från befintlig personal vid generaldirektoratet och 2 ska täckas av kommissionens omfördelningspool.

3.2.2 *Beräknad output som finansierats med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)*

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Ange mål			År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	För in så många år som behövs för att redovisa hur länge resursanvändningen påverkas (jfr	**TOTALT**

och output ⇓												avsnitt 1.6)							
	OUTPUT																		
	Typ (10)	Genomsnittlig kostnad	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt Antal	Totalt Kostn.
SPECIFIKT MÅL nr 1 (11): [...]																		
Output				p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.
Output																		
Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1				p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.
SPECIFIKT MÅL nr 2…																		
Output																		

(10) Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

(11) Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål”.

Delsumma för specifikt mål nr 2																
SPECIFIKT MÅL nr 3																
Output			p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.		p.m.
Delsumma för specifikt mål nr 3																
TOTALT			**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**		**p.m.**

3.2.3 *Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

☑ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.1 *Anslag i den antagna budgeten*

ANTAGNA ANSLAG	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	**2034 och efterföljande år**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
RUBRIK 4								
Personalresurser	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
Övriga administrativa utgifter	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**

Delsumma för RUBRIK 4	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
Utanför RUBRIK 4								
Personalresurser	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Andra utgifter av administrativ natur	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	0,000	0,000	0,000	**0,000**
TOTALT	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	0,582	**4,074**
Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet och styrmekanismen. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.								

3.2.3.3 *Totala anslag*

Den beräknade inverkan på utgifter och personal för 2028 och därefter läggs till enbart i illustrativt syfte och säger ingenting om nästa fleråriga budgetram. Finansieringskällan och omfattningen av unionens finansiella åtagande för perioden efter 2027 förblir beroende av resultatet av de interinstitutionella förhandlingarna om den fleråriga budgetramen 2028–2034 och ska därefter fastställas genom det årliga budgetförfarandet och styrmekanismen. Alla anslag och personalanslag från och med 2028 är preliminära.

Personalbehov och andra utgifter av administrativ natur ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, samt vid behov kompletterat med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.4 *Beräknat personalbehov*

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

☑ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

3.2.4.1 *Finansierat med den antagna budgeten*

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter [(12)]

ANTAGNA ANSLAG	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År 2032	År 2033	2034 och efterföljande år
Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	3	3	3	3	3	3	3
20 01 02 03 (EU:s delegationer)	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)	0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka)	0	0	0	0	0	0	0

(12) Ange i tabellen nedan hur många heltidsekvivalenter av det angivna antalet som redan är avdelade för förvaltning av åtgärden och/eller kan omfördelas inom ditt GD och vad ditt nettobehov är.

Extern personal (heltidsekvivalenter)								
20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget)		0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter och unga experter som tjänstgör vid EU:s delegationer)		0	0	0	0	0	0	0
Post för admin. stöd [XX.01.YY.YY]	vid huvudkontoret	0	0	0	0	0	0	0
	vid EU:s delegationer	0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 02 (kontraktsanställda och nationella experter – indirekta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
01 01 01 12 (kontraktsanställda och nationella experter – direkta forskningsåtgärder)		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – rubrik 7		0	0	0	0	0	0	0
Andra budgetposter (ange vilka) – utanför rubrik 7		0	0	0	0	0	0	0
TOTALT		**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**	**3**
Detta förslag är en ny åtgärd och ingen nuvarande personal avdelas för denna nya uppgift. De tre ovan nämnda heltidsekvivalenterna är ytterligare personal som behövs för att genomföra förslaget och som ska täckas av kommissionens omfördelningspool.								

3.2.4.2 *Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål*

3.2.4.3 *Totalt personalbehov*

Personal som behövs för att genomföra förslaget (heltidsekvivalenter):

	Täcks av befintlig personal vid kommissionens avdelningar	Särskild ytterligare personal*		
		Finansieras genom rubrik 7 eller forskning	Finansieras genom BA-post	Finansieras genom avgifter
Tjänster i tjänsteförteckningen	3	0	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Extern personal (kontraktsanställda, nationella experter, vikarier)	0	0	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

Den personal som behövs för att genomföra detta förslag har uppskattats till 3 heltidsekvivalenter, varav 1 omfördelas från befintlig personal vid generaldirektoratet och 2 ska täckas av kommissionens omfördelningspool.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Lägga ut autentiseringstjänsterna på entreprenad till en extern entitet genom offentlig upphandling, och då skriva specifikationerna till anbudsförfarandet, övervaka den valda enhetens arbete, garantera att autentiseringstjänsterna fungerar.
Extern personal	

3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar

Obligatoriskt: bästa skattning av de it-relaterade investeringar som förslaget/initiativet medför ska anges i tabellen nedan.

När så krävs för genomförandet av förslaget/initiativet ska i undantagsfall anslag under rubrik 7 anges på därför avsedd rad.

Anslagen under rubrikerna 1–6 ska redovisas som ”it-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter”. Dessa utgifter avser den driftsbudget som tas i anspråk för att återanvända/köpa in/utveckla it-plattformar och it-verktyg med direkt koppling till initiativets genomförande, med tillhörande investeringar (t.ex. licenser, undersökningar och datalagring). Uppgifterna i den här tabellen bör vara förenliga med uppgifterna i avsnitt 4 ”Digitala inslag”.

TOTALT Anslag för digital teknik och it	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**TOTALT budgetram 2021–2027**
RUBRIK 4					
It-utgifter (centralt)	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma för RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
Utanför RUBRIK 4					
It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter	0,000	0,000	0,000	0,000	**0,000**
Delsumma utanför RUBRIK 4	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**
TOTALT	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**	**0,000**

3.2.6 *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

Förslaget/initiativet

☑ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen

☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.7 *Bidrag från tredje part*

Förslaget/initiativet

☑ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År **2028**	År **2029**	År **2030**	År **2031**	År **2032**	År **2033**	År **2034**	Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen (Eftaländer, (potentiella) kandidatländer, tredjeländer)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

3.3 **Beräknad inverkan på inkomsterna**

☑ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ påverkan på egna medel

☐ påverkan på andra inkomster

☐ ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

Inkomstposter i den årliga budgeten:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna [13]			
		År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**
Artikel					

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka utgiftsposter i budgeten som berörs.

[...]

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

[...]

4. DIGITALA INSLAG

4.1 Krav med digital relevans

Om det politiska initiativet inte bedöms omfatta några krav med digital relevans:

Motivera varför digitala medel inte kan användas för att förbättra genomförandet av politiken och varför principen om digitalt som standard inte är tillämplig.

[...]

I övriga fall:

Beskriv på ett övergripande sätt kraven med digital relevans och relevanta kategorier (data, processdigitalisering och processautomatisering, digitala lösningar och/eller digitala offentliga tjänster)

Hänvisning till kravet	**Beskrivning av kravet**	**Aktörer som påverkas eller berörs av kravet**	**Övergripande processer**	**Kategorier**
Artikel 11	Punkt 1c:	Medlemsstaterna	Utfärdande av	Data/Digitala lösningar

[13] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

	Medlemsstaterna ska erkänna bevis på formella kvalifikationer för läkare (med grundutbildning och specialistutbildning), sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, barnmorskor, veterinärer, farmaceuter och arkitekter som erhållits i ett tredjeland, förutsatt att följande villkor är uppfyllda: c) Beviset på formella kvalifikationer är utfärdat som ett digitalt intyg, som säkerställer äkthet, säkerhet och enkel verifiering.	Institutioner i tredjeländer	kvalifikationer	
Artikel 28.1–28.3	Kommissionen ska tillhandahålla stödtjänster för äkthetsbedömningen. 1. När kommissionen tillhandahåller dessa tjänster ska den bistå	Europeiska kommissionen tillhandahåller systemet för medlemsstaternas uppladdning av bevis som lämnats av sökanden i systemet	Handläggning, bedömning och erkännande av bevisens äkthet	Data/Digitala lösningar/Digitalisering-automatisering av verksamhet/Digitala offentliga tjänster

	medlemsstaterna i erkännandet av kvalifikationer som erhållits i ett tredjeland genom att erbjuda bedömningar av äktheten hos inlämnade bevis på formella kvalifikationer. 2. På begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat ska kommissionen bedöma äktheten hos kvalifikationer, examensbevis, intyg eller andra bevis på formella kvalifikationer som utfärdats i ett tredjeland och lämnas in i samband med en ansökan som omfattas av detta direktiv, i synnerhet med hjälp av digitala verktyg, internationella databaser och genom samarbete med tredjeländer och utbildnings- och yrkesorganisationer. Begäranden ska lämnas in elektroniskt och			

	åtföljas av de handlingar som behövs för bedömning och bevis på betalning av eventuell tillämplig avgift som avses i punkt 8. 3. Kommissionen ska förse den begärande medlemsstaten med en motiverad äkthetsbedömning, innehållande detaljerade förklaringar av utvärderingsprocessen och resultaten. Denna bedömning ska vara av rådgivande karaktär och ska inte vara bindande för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna, som ska förbli ensamt ansvariga för erkännandebeslutet.			
Artikel 28.8–28.11	Kommissionens behandling av personuppgifter med avseende på stödtjänsterna för äkthetsbedömning ska överensstämma med	Europeiska kommissionen	Behandling av personuppgifter	Data/Digitala lösningar

	förordning (EU) 2018/1725 och vara begränsad till vad som är nödvändigt och proportionerligt för att utföra en uppgift av allmänt intresse enligt artikel 5.1 a i förordning (EU) 2018/1725. Kommissionen ska säkerställa att personuppgifter behandlas lagligt, säkert och med de skyddsåtgärder som behövs för att skydda enskilda personers rätt till privatliv, däribland dataminimering, insyn och åtkomsträttigheter för registrerade. Kommissionen ska regelbundet rapportera om stödtjänsternas verksamhet och ändamålsenlighet för att säkerställa insyn och ständig förbättring. Medlemsstaterna uppmanas att lämna återkoppling så att tjänsten kan förbättras.			

Artikel 30	Tillgång till erkännandeförfaranden Medlemsstaterna ska säkerställa att alla krav, förfaranden och formaliteter i erkännandeförfarandena kan fullgöras enkelt, på distans och på elektronisk väg. Detta ska inte hindra de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna att begära bestyrkta kopior i ett senare skede, om det finns skälig grund för tvivel och om det är absolut nödvändigt.	Medlemsstaterna Sökande yrkesutövare (användare)	Erkännandeförfarande	Data/Digitala offentliga tjänster/Digitala lösningar/Digitalisering-automatisering av verksamhet
Artikel 36	Statistik Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela statistik om genomförandet av detta direktiv. Denna statistik ska omfatta det föregående kalenderåret och innehålla information om antalet mottagna och behandlade ansökningar och tagna beslut och ska	EU-kommissionen Medlemsstaterna	Statistik om erkännandeprocesserna	Data/Digitala lösningar/Digitalisering-automatisering av verksamhet

	delas upp efter medborgarskap, yrke, status (personer som beviljats internationellt skydd, personer som har rätt till fri rörlighet osv.), typ av förfarande (artikel 6; avdelning II, kapitel 2; avdelning II, kapitel 3; artikel 23; artikel 24 eller artikel 25) och resultatet av beslutet (positivt, positivt med partiellt tillträde; positivt med kompensationsåtgärd, uppdelat efter typ av kompensationsåtgärd; negativt). Den ska även inkludera andelen fullständiga ansökningar vid den första inlämningen, genomsnittliga handläggningstider, genomsnittligt antal informationsutbyten per ärende samt antal begärda äkthetskontroller.			
Artikel 38	Rapporter Medlemsstaterna ska	EU-kommissionen	Rapportering om	Data/Digitala offentliga tjänster/Digitala

	skicka en rapport till Europeiska kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. För detta ändamål ska medlemsstaterna samla in uppgifter om handläggningstider, resultat och användarerfarenheter i förfarandena, både för tillträde till reglerade yrken och för migrationsändamål, och inkludera denna information i rapporten. De ska även se över förfarandena för rapportering av identifierade flaskhalsar och möjligheter till förbättring. Medlemsstaterna ska inhämta återkoppling från arbetsgivare, yrkesorganisationer, tredjelandsmedborgare och andra berörda parter som en del av detta arbete.	Medlemsstaterna	erkännandeprocesserna	lösningar

4.2 **Data**

Övergripande beskrivning av data som omfattas

Typ av data	**Hänvisning till kravet/kraven**	**Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)**
Digitala kvalifikationsintyg	Artikel 11 – Formella kvalifikationer utfärdade som digitala intyg av institutioner i tredjeländer/Artikel 28 – Stödtjänster för äkthetsbedömning, tillhandahållna av kommissionen	Ej tillämpligt
Icke-digitala bevis för formella kvalifikationer och andra styrkande underlag	Artikel 28 – Stödtjänster för äkthetsbedömning	Handlingar som förtecknas i bilaga VII till direktiv 2005/36/EG; godtagna på något av unionens officiella språk
Personuppgifter som används för stödtjänsterna för äkthetsbedömning, tillhandahållna av kommissionen	Artikel 28 – Kommissionens behandling av personuppgifter för att tillhandahålla stödtjänster för äkthetsbedömning	Dataskyddsförordningen för EU-institutionerna (förordning (EU) 2018/1725); uppgiftsminimering, insyn och åtkomsträttigheter för registrerade (artikel 28)
Årlig statistisk sammanfattning av erkännandeförfaranden (innefattar antal mottagna ansökningar och beslut, uppdelningar, resultat, handläggningstider och förseningar)	Artikel 36	
Rapport om tillämpningen av direktivet. Medlemsstaterna ska skicka en rapport till Europeiska kommissionen med uppgifter om handläggningstider, resultat och förfaranden i erkännandeprocesserna. Dessutom ska denna rapport även	Artikel 38	

innefatta identifierade flaskhalsar och möjligheter till förbättring. Europeiska kommissionen ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktivet.		

Överensstämmelse med EU:s datastrategi

Förklara hur kravet/kraven överensstämmer med EU:s datastrategi

[...]

Överensstämmelse med engångsprincipen

Förklara hur engångsprincipen har beaktats och hur möjligheten att återanvända befintliga data har utforskats

[...]

Förklara hur nyskapade data är sökbara, tillgängliga, kompatibla och återanvändbara samt uppfyller standarder för hög kvalitet

[...]

Dataflöden

Övergripande beskrivning av dataflöden

Typ av data	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Aktör som tillhandahåller data**	**Aktör som tar emot data**	**Utlösande faktor för datautbyte**	**Frekvens (i tillämpliga fall)**
Typ av data #1					
Typ av data #2					

4.3 **Digitala lösningar**

Övergripande beskrivning av digitala lösningar

Digital lösning	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Huvudsakliga föreskrivna funktioner**	**Ansvarigt organ**	**Hur tillgodoses tillgängligheten?**	**Hur övervägs möjligheten till återanvändning?**	**Användning av AI-teknik (i tillämpliga fall)**
Digital lösning #1						
Digital lösning #2						

Förklara, för varje digital lösning, hur den digitala lösningen uppfyller tillämplig digital politik och lagstiftning.

Digital lösning #1

Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)	**Beskrivning av överensstämmelse**
Förordningen om artificiell intelligens	

EU:s cybersäkerhetsram	
eIDA	
Den gemensamma digitala ingången och IMI	
Övriga	

Digital lösning #2

Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)	**Beskrivning av överensstämmelse**
Förordningen om artificiell intelligens	
EU:s cybersäkerhetsram	
eIDA	
Den gemensamma digitala ingången och IMI	
Övriga	

4.4 **Interoperabilitetsbedömning**

Övergripande beskrivning av den digitala offentliga tjänst/de digitala offentliga tjänster som påverkas av kravet

Digital offentlig tjänst eller kategori av digitala offentliga	**Beskrivning**	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven**	**Lösning/lösningar för ett interoperabelt Europa (EJ**	**Andra interoperabilitetslösningar**

tjänster			**TILLÄMPLIGT)**	
Stödtjänster för äkthetsbedömning	Stödtjänsterna kommer att få i uppgift att bistå medlemsstaterna i erkännandet av kvalifikationer som erhållits utanför unionen genom att erbjuda bedömningar av äktheten hos inlämnade bevis på formella kvalifikationer. Begäranden till tjänsten ska lämnas in på elektronisk väg. Tjänsten kan använda digitala verktyg och internationella databaser för att utföra sina uppgifter. Som nämns i artikel 28.12 kommer kommissionen att utarbeta delegerade akter för att fastställa de organisatoriska och tekniska åtgärder som krävs för att driva tjänsten. Interoperabilitetsbedömningen av tjänsten	Artikel 28.1–28.3		

	kommer att utföras inom ramen för dessa delegerade akter.			

Kravets/kravens inverkan på gränsöverskridande interoperabilitet vad gäller digitala offentliga tjänster

Digital offentlig tjänst #1

Bedömning	**Åtgärd/åtgärder**	**Potentiella återstående hinder (i tillämpliga fall)**
Överensstämmelse med befintlig digital och sektoriell politik. Ange tillämplig digital och sektoriell politik som identifierats	Digital eller sektoriell politik #1 Digital eller sektoriell politik #2 Digital eller sektoriell politik #3	Hinder #1 Hinder #2 *Hinder #3*
Organisatoriska åtgärder för ett smidigt tillhandahållande av gränsöverskridande digitala offentliga tjänster. Ange planerade förvaltningsåtgärder	Förvaltningsåtgärd #1 Förvaltningsåtgärd #2 *Förvaltningsåtgärd #3*	Hinder #1 Hinder #2 *Hinder #3*
Åtgärder som vidtagits för att säkerställa en samstämmig förståelse av data. Ange dessa åtgärder	Åtgärd #1 Åtgärd #2 *Åtgärd #3*	Hinder #1 Hinder #2 *Hinder #3*
Användning av gemensamt överenskomna öppna tekniska specifikationer och standarder. Ange dessa åtgärder	Åtgärd #1 Åtgärd #2 *Åtgärd #3*	Hinder #1 Hinder #2 *Hinder #3*

4.5 **Åtgärder till stöd för digitalt genomförande**

Övergripande beskrivning av åtgärder till stöd för digitalt genomförande

Beskrivning av åtgärden	**Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven med digital relevans som det stöder**	**Kommissionens roll** (i tillämpliga fall)	**Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall)	**Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall)
Åtgärd #1				
Åtgärd #2				
Åtgärd #3				